

Figueres

Per Sant Joan i a la
Plaça del Museu Dalí

“La Festa del PSUC”

Pàgina 3

“Meu” Massot: punt final a una polèmica

Fins i tot s’hi barrejà un partit polític

Pàgines 6, 8 i 9

Roses

*Proposta
al governador
de Girona:
formació d’una
gestora
municipal*

Pàgina 7

Espolla

Expropiacions

El FNC demana que
hi intervingui la
Generalitat

Pàgina 7

Grup escultòric
de la sirena i el pastor

Ofrena de
Lluís Albert
de Puig,
il·lustre argenter
figuerenc,
al Museu
de l’Empordà

Pàgina 6

RESTAURANT SELF-SERVICE
HIPER JET (ROSES)

Siempre a su servicio

La dirección de SELF-JET pone a su servicio...

BAR - HIPER
Y
POLLO EXPRES

(Platos preparados para llevar)
Ubicados en el interior del HIPER MERCADO JET

Dip. Legal: B-18920-1977

9PAÍSRedacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERESDirector general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi VallmajóRedactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvó, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guillamet, Joan Guillamet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fé
Disseny publicitat: Pere PratsComposició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països CatalansGerent: Alexandre Linao
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusieditora
empordanesa, s.a.

De fracassos, fracassos i avenços i alguns avenços

Ara són dies que per les especials circumstàncies del nostre país, reflexionar, fer memòria i balanços es prodiga. I, lògicament, és comprensible. Malauradament el 15-J només es produeix un cop cada 40 anys, tot i que a partir d'ara, sobretot en un termini curt, l'assistència a les urnes ha d'ésser molt més important.

La primera impressió que a nivell de carrer treiem d'aquests 365 dies és el cert desencant general existent. Desencant que fins a cert punt és lògic. A tall de reflexió, crec que havíem esperat massa de la força d'uns vots que només servien per a encaminar la democràcia, no per a fer-la arribar definitivament. Però hi ha una cosa molt clara: aquest desencant no es pot confondre amb desengany, la qual cosa comportaria haver de tirar la tovallola. No fa gaires dies, el Senador Portabella deia: "En tots els aspectes, polític, social i econòmic, el pitjor encara no ha començat". I posava l'exemple del que dintre de poc temps, "en un any i mig màxim" deia ell, haurem d'anar a votar el referèndum de la Constitució, les eleccions municipals, l'Estatut, eleccions al Parlament de Catalunya, noves eleccions legislatives... No és qüestió, per tant, d'anar enrera.

Si d'una banda tenim que els electors esperaven molt de les passades eleccions, cal preguntar-se si els partits a les Corts han correspost a l'esperança en ells dipositada. Seria aquest un tema bastant llarg a discutir, però segurament s'arribaria a un acord: els diputats elegits el 15-J, excluint honroses excepcions, i per extensió els partits polítics que representen, no han treballat prou o simplement no han treballat, alguns. I això, què vol dir? Vol dir que aquell desencant al que al·ludíem més amunt en arribar a aquest extrem es pot convertir en un perillós desengany. I aleshores el panorama, si no s'arranja d'immediat, pot ésser dessolador. Cal tenir en compte però, en aquest sentit, la política de trabanqueta que el partit governamental està portant a terme en tots els temes econòmics i socials. Si d'una banda aquest partit treballa poc, el poc que fa gairebé sempre és un perjudici de les classes populars.

Enumerem només una sèrie de coses: la llei d'acció sindical. Les conseqüències de moment són imprevisibles. Una altra: l'abolició, no aconseguida, de la pena de mort. També l'objecció de consciència i la democratització de la Seguretat Social. Quant a alguns avenços: el restabliment provisional de la Generalitat i el retorn del President i fer que la molt profunda crisi econòmica, si bé no ha minvat no ha augmentat en la proporció que darrerament ho estava fent.

Pel que fa al primer avenç assenyalat, de res ens serveix, de moment, car les atribucions són poquíssimes. El traspàs de serveis Estat-Generalitat és molt lent. No parlem ja del traspàs Diputacions-Generalitat. Si per un cantó la Generalitat no hi té cap pressa, per l'altre, les Diputacions encara hi posen problemes. Total: res. Pel que fa a la crisi econòmica... Realment, si els "Pactos de la Moncloa", molt criticables, es portessin a terme per part del govern, actualment les coses no anirien com van. Una cosa, però, és certa: era l'única programa, en aquell moment vàlid, que s'ha fet a l'Estat, en molts anys, per a intentar aturar la crisi.

Enric Llombart i Tirma

L'esperit, dur; dolç, el cor

Comencem a caminar. Perquè tot allò anterior, en la clandestinitat, enmig de l'opressió, no era altra cosa que una lluita nostra per impedir que la pàtria caminés per la vorera que no li pertocava, que girés cua i desfés camí o que, simplement, anés per verals que no li esqueien. Catalunya comença a caminar com a país. Unió Democràtica comença a caminar com a partit. Amb aquest reconeixement no diem altra cosa sinó que confessem la tragèdia que una i altra han sofert.

En un moment així és més perillós que mai que nosaltres, els homes d'Unió Democràtica, perdem els estreps i ens afegim, dintre el nostre ambient i maneres, a l'aire que es respira actualment entre gent que ha pres posició política. Són molts els qui tenen pressa a fi que suri llur ideal, que sigui assimilat pel màxim nombre de gent, sinó dintre el cervell si dintre l'urna, els qui gasten molta energia parlant, divagant, increpant, dissentint, els qui, en definitiva, molt poc fidels a la democràcia que tant es professa i encarranquinats en el totalitarisme íntim dels parapets i de les filferades que són la compressió, la tolerància, l'acceptació de la realitat.

Això també ens pot passar a nosaltres, sigui per pretendre posar-nos a primera fila, a base de cops de colze, sigui entrant a la boca del túnel del pessimisme.

Creiem que ara, més que mai, en el moment en què País i Partit es posen a caminar, és indispensable per a nosaltres no l'esperit ploràmic i traficant dels qui són fidels quan veuen les possibilitats a la porta però que deserten de tot el que havia estat el crit de llur vida quan s'adonen que les coses no van per allà on ells volien, com les guineus quan no les poden haver, sinó que, fidels a una línia honesta i a una política de servei, hem de tenir la gallardia, que ens dona l'altesa i la profun-

ditat del nostre ideal, de començar també a caminar dintre una concepció vital madura, que confia en exclusiva l'assoliment del nostre treball per l'únic camí que és propi d'homes: amb l'esforç personal, arraconant la parleria, vigilant i mesurant tot allò que de nosaltres surt al defora, realitzant la fidelitat que pregolem, fins en els més petits detalls, entrenant-nos en la vivència personalista i comunitària, que allunya tota maniobra individualista i de clan.

En aquesta hora —com volia Maritain—, l'esperit, que és la seguretat en la bonesa dels nostres principis, ha d'ésser dur, fent que no es desfaci a la primera venteguera, que resisteixi les maltempsades, que afronti les allaus, per demostrar que estem convençuts de la idea que ens mou, de la procedència il·lustre de la qual som fills i de les possibilitats operatives que ell representa per a Catalunya. I, alhora, el cor ha d'ésser dolç perquè l'home només és veritablement acollidor quan s'assenta damunt el carreu de pedra viva que és la seva manera d'entendre la vida, que li atorga seguretat, acceptant la realitat que ens envolta, treballant per reformar-la en allò que no ens plau, començant per nosaltres mateixos. Que no hi tenim pas poca feina!

En la duresa de l'esperit i en la dolcesa del cor hi va tota l'aventura i el risc de la tasca que no cessarà mai de construir el cos i l'ànima de Catalunya. I això només ho poden fer homes molt homes, que vagin a la feina, que no s'encaparrin si veuen que els altres llueixen, de moment, vestits més virolats, davant dels quals molts fan el badoc.

Xavier García
(Unió Democràtica
de Catalunya)

Revetlla popular de Sant Pere Patró de Figueres

Dia 28 de juny 1978
a les 10 de la nit
A la Rambla
Sardanes: Per la cobla"Figueres"
Ball: Pel conjunt"Genion's"
Hi haurà coca de Sant Pere i xampany, a bon preu (En cas de pluja es farà a la Plaça del Gra)
Entrada gratuïta
Recuperem la Nostra Festa
Col·labora la Coordinadora de JovesAmb el suport de la Caixa de Pensions
"La Caixa"
de Catalunya i Balears

En 9 línies

NECROLÒGICAS

El pasado día 13 de los corrientes falleció en nuestra ciudad, donde había nacido el 15 de octubre de 1898, el arquitecto don Pelayo Martínez Paricio. Como nota destacada de su carrera cabe destacar que fue, al doctorarse en 1920, el arquitecto más joven de España. Entre sus obras podemos destacar la escalinata del Parque Bosque Municipal, el edificio del Patronato de la Catequística, monumento a Pep Ventura, camerino de la cruz de la Iglesia de Vilabertrán, etc., en lo que a Figueres se refiere. Diseñó también numerosos chalets en la Costa Brava y es autor también del proyecto del vestíbulo de la Estación de Francia de Barcelona.

También, y en la casa pariral de su familia en Peralada, dejó de existir, repentinamente, don Juan Soler i Soler, que había nacido en la condal villa hace ahora sesenta y dos años. Joan Soler, comerciante-ganadero, era conocidísimo en el mundo del arte, en el que destacó como coleccionista, marchante y también mecenas de numerosos artistas locales o foráneos, que acudían a su casa de Figueres, donde tenía su residencia habitual. Estaba casado con doña María Anna Agulló i Batailler y tenía tres hijas: María Dolors, María del Carme y María Anna, esta última, para gozo de su padre, figura ya destacada en el mundo del dibujo y de la escultura.

AYUNTAMIENTO

Por la Alcaldía se ha dictado un bando señalando las reglas especiales sobre el horario de carga y descarga en la zona interior del casco ur-

bano de nuestra ciudad, durante la temporada estival, al objeto de facilitar la fluidez del tráfico. Por dicho bando queda prohibida la carga y descarga de mercancías en las vías urbanas que se detallan, desde las 4 a las 8 de la tarde. Las vías afectadas están dentro del perímetro formado por la Ronda Verdguer, Subida Canigó, Muralla, Peralada, San Rafael, Calvo Sotelo, Méndez Núñez, Plaza Catalunya, San Lázaro, Colegio, Olot y Lasauca. Las normas de este bando regirán hasta el 15 de septiembre próximo.

HUELGA DE CELO

Diversos medios de información se han hecho eco de la huelga de celo que funcionarios de la Policía Gubernativa han llevado a cabo en las fronteras de La Jonquera y Portbou. Para conocer la situación en nuestra ciudad, nos hemos puesto al habla con el comisario señor Barrientos, quien nos ha manifestado que en Figueres el servicio es perfectamente normal, lo mismo en el concepto interior, pasaportes, carnets, diligencias, etc, que en la calle.

CÁNCER

Completando la información que en su día dimos sobre la cuetación del cáncer en nuestra ciudad, debemos añadir hoy, según nos comunica la Presidente de la Junta, doña María Iglesias de Gimbernat, que los donativos posteriores a la postulación han ascendido a 61.400,- Pts. Esta cantidad, sumada a la ya publicada, da una suma total de pesetas 365.165,50. Todo un éxito. Sólo resta añadir que cuantos quieran seguir colaborando, pueden hacerlo a través de las cuentas abiertas en los bancos Bilbao y Popular de Figueres.

Recentment constituïda

La Comissió de Qualitat de l'Ensenyament de l'Alt Empordà celebrarà dilluns una important reunió a Figueres

(De la nostra Redacció).— Hem rebut el comunicat següent:

"S'ha posat en marxa, aquest mes de juny, la Comissió de Qualitat de l'Ensenyament de l'Alt Empordà, dins del Sindicat d'Ensenyants de Girona.

"En una reunió celebrada a Roses el dia 31 de maig, es va decidir de fer un estudi sobre com millorar la qualitat de l'EGB, mitjançant la comunicació d'experiències i idees dels mestres de la comarca.

"En una altra reunió, ja més nombrosa, que tingué lloc a Peralada el dia 12 de juny, l'Albert Fita, com a pedagog orientador, i la Teresa González,

com a la persona que ha portat a la pràctica l'experiència, ens van exposar el canvi en la manera de fer les classes de pàrvuls al Col·legi de Peralada, com a base per a canviar tota l'EGB, tenint per objectiu que el nen aprengui allò que més li convingui, com a fonament del que més tard haurà de fer o aprendre. Difícil és explicar en aquestes poques ratlles les línies que segueixen aquests nostres companys de Peralada; però n'hi haurà prou si diem que als nens els agrada molt més anar a la classe i que hi posen molta més atenció. Lògicament, esperem que els efectes a llarg termini siguin encara molt més pro-

Entrevistes fantàstiques

Avui: El meu carrer (amb perdó)

Feia estona que estava amb el paper a la màquina i no em sortia res; que tenia el dia "tonto", la veritat. I de sobte:

—Per què no m'entrevista avui a mi?

—A vostè? Home. Vol dir que estarà bé parlar de coses pròpies?

—Pitjor es deixar el paper en blanc!

—Potser, sí! Som-hi, doncs. Però, quin tema toquem? Perquè ja sap que ens en sobraran: les bosses d'escombraries rebentades, el soroll dels camions carregant i descarregant, la paperassa i altres deixalles que fa voliar la tramuntana, els cotxes atravesats a la placeta o aparcats al davant del gual autoritzat...

—Pari, home, pari; que la gent es pensarà que sóc un mal carrer i moltes d'aquestes coses no són pas culpa meva.

—I doncs de qui?

—De vostè i dels altres veïns, que no es preocupen de denunciar les infraccions. No està permès de baixar les bosses de les escombraries abans d'entrada de fosc. Hi ha una ordenança municipal que prohibeix fer sorolls per motius comercials abans de les set del matí...

—Ostres! Ja està bé! Si, com aquell qui diu, només em falta dir-ho al president Tarradellas i, no obstant, a les cinc, quarts de sis... tanques amunt, camions roncant, el "toro" xerricant, homes xerrant a ple pulmó, les caixes crocl, crocl, crocl... i ànsia Manela!

—Però no ha fet cap denúncia formal...

—No; però van dir-me que ja els ho dirien...

—I ca! Res, home, res; que vostè presumeix molt; però els altres tenen més influència...

—Vol dir?

—I tant!

—I els aparcaments en doble i triple fila... Miri, miri: ara mateix aquest senyor que vol marxar i no pot...

—Ja tocarà la botzina i sortirà algú d'una botiga fent gestos de què no n'hi ha pas per tant!

—I les motos i cotxes que reculen contra direcció, i les escombraries i les bicicletes a la voravia...

—El mateix, home, el mateix...

—Però que no ho veuen, la gent, que molesten els altres?

—I què han de veure, ho-

me de Déu! Ells van per la feina..., pel negoci.

—Bé; però hi ha indústries que haurien d'anar als afores.

—I així està manat; però com que ningú no es queixa...

—I vostè no creu que quan l'Ajuntament sigui democràtic no ho podran arreglar?

—No ho sé; encara que jo sóc el menys indicat per a dubtar-ne.

—Per què?

—Perquè sóc el carrer de l'Esperança...!

Conveni del metall

Comunicat de la Unió Local de la UGT

(De la nostra Redacció).— El Col·lectiu de Premsa de la UGT ens ha tramès el següent comunicat:

"El dijous, dia 15 de juny, el Sindicat del Metall de la Unió Local de la UGT de Figueres, va reunir els seus delegats, per tal d'informar-los de les imminents negociacions del conveni del metall. S'obrí un debat de la plataforma que s'ha elaborat amb les altres centrals sindicals, raonant els punts més conflictius i recollint les postures que s'hauran de pressionar amb més força davant la patronal. En el curs de l'acte, s'elegí un representant de la UGT de l'Alt Empordà, el qual haurà de prendre part en les engocacions. Dels vint-i-tres articles que componen el redactat de l'esmentada plataforma, en fem un petit resum:

— Al present conveni se li confereix una durada de sis mesos, per tal d'adherir-nos el proper any al conveni d'àmbit nacional de Catalunya.

— Es important, en tant que es pretén que afecti al major nombre possible de treballadors, acullint els qui estan al servei d'empreses que s'inclouen al Comerç del Metall, a Metal·lúrgiques, a Electricitat, a Muntatges i a Siderometalúrgia.

— La jornada laboral es fixa en 40 hores setmanals, de dilluns a divendres.

— Les vacances s'estableixen en 30 dies naturals.

— Es reclama una paga anual de beneficis, arribant-se amb aquesta al nombre de tres:

la de Nadal i la d'estiu, totes elles a salari real.

— Els augmentos han d'ésser lineals, demanant-se per al peó un salari mínim de 28.000 pesetes. I per a l'aprenent, un augment de 5.000 ptes. mensuals.

— La jubilació ordinària als 60 anys.

— En el cas de pròrroga del present conveni, es remarca que s'han d'incrementar els conceptes econòmics al mateix percentatge que hagi augmentat el cost de la vida, semestralment.

— Recull, també, aspectes de clara humanitat, suprimint el plus de toxicitat i penositat; per contra, inclou la reducció de la jornada laboral. En el pagament mensual de 1.000 pessetes, per a cada fill, i en 3.000 ptes. per a fill minúscul o subnormal. I en la incorporació a la plantilla de un cinc per cent d'aprenents i treballadors minúsculs i subnormals.

— S'intenta d'aconseguir uns drets sindicals irrenunciables, que se'ns neguen al projecte de Llei d'Acció Sindical; es reclamen 12 hores anuals per a celebrar assemblees en horari de treball. I s'intenta, també, un major control per part del Comitè d'Empresa, en els sistemes de rendiment, primes i incentius.

Amb aquest resum, hem volgut informar a tots els treballadors afectats, alhora que sentim la necessitat d'estar preparats per a lluitar tots junts en la consecució d'aquestes millores més justes i més humanes".

Dissabte, diada de Sant Joan

"La Festa del PSUC", a la Plaça del Museu Dalí

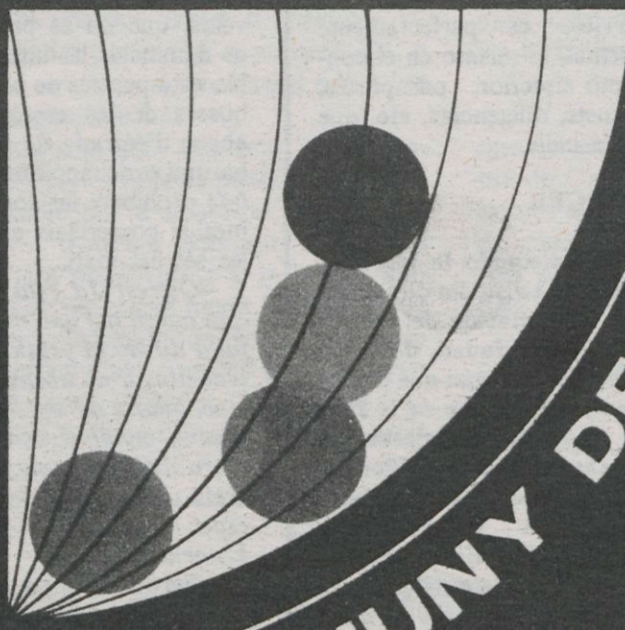
(De la nostra Redacció).— El proper dissabte, 24, diada de Sant Joan, festa tradicional a Catalunya, se celebrarà la "Festa del PSUC", a la nostra ciutat.

Els actes, que tindran lloc a la Plaça del Museu Dalí, començaran a les sis de la tarda amb un festival infantil; a dos quarts de vuit, hi

haurà sardanes, a càrrec de la cobla "Figueres", i, a partir de les deu de la nit, "Gran verbena", amb "La Salseta", del Poble Sec, i "La Rumba", del Garrigal.

L'entrada serà lliure i hi haurà servei de bar. El Partit Socialista Unificat de Catalunya convida tothom a la seva Festa.

SORTEIG DE VIATGES

DEL 26 DE MAIG AL 30 DE JUNY DE 1978

80 VIATGES A GRÈCIA I EGIPTE
100 VIATGES A LONDRES

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
DE GIRONA

Dues barques, un carro, una bóta, un mico mort i... embolica que fa fort

Havent realitzat solides i profitoses investigacions sobre el particular, crec que finalment he trobat el desllorigador de l'enigma de les barques i altres fòtils de rebuig que, d'un temps ençà, s'espurgen a tort i a dret pel parc de Figueres.

El cas és que el regidor responsable de la vegetació ciutadana, astorat per la destrossa arbòria i estructural inflingida al nostre parc-bosc pel penúltim batlle franquista de la vila, volgué embellir la poca-soltada. I de mica en mica, a poc a poc, ara una andròmina ara una altra, el paratge esdevindrà una espècie de síntesi o mostrari turístic i didàctic de les costums, dels oficis i de la geografia del sector nord de la Costa Brava. Una idea de visionari innat, un projecte de molta empena i de volada gallinàvia que, si no hi posem remei, ens pot dur fins a uns extrems ben curiosos i força insòlits.

De tota manera, l'inclit regidor és un home prudent, un esperit meticulós que s'hi pensa molt abans de plantar una altra rampoina al parc. A continuació intentaré donar un petit esquema de com funcionen els circuits mentals d'aquest cervell singular; altrament, aprofundir-los massa seria molt difícil, do-

nada la complexitat surrealista del seu pensament...

Ja que tenim el mar tan immediat, fa comprar un parell de barquetes ben vistents pintades de color blau granat, i les amarra prop de la gàbia del mico escàpol i subversiu, avui difunt - un mico pelut, mancat de sentit comunitari i de ganes d'arribar a cap **consensus**. Aitals barquetes embarrancades damunt l'arena del parc, sembla bon troç estantisses. Jo no puc pas estarme d'imaginar que un capvespre hivernal i entramuntanat, salparan sobtadament sense tripulació, sense esperar el fantasma erràtic del mico extraparlamentari, iniciant poètiques i secretes singladures de promoció turística per la Mediterrània...

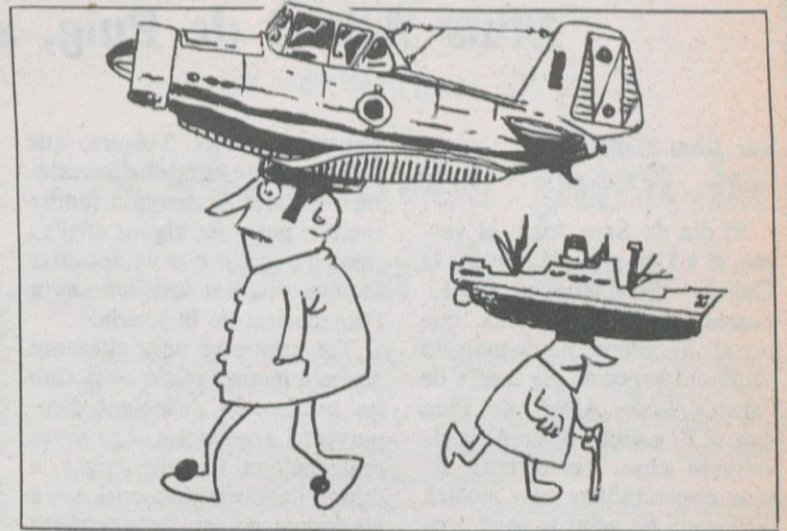
És que tal vegada no formem part d'una comarca agrícola? Doncs apa!... el nostre insubstituïble, inspirat, insoluble regidor, ens regala un "carro carregat de rocs" i de flors, instal·lant-lo prestament damunt la gespa. Òndia quin encert! D'aixo també se'n diu fer país. Voleu un emblema més enraonat, més metafòricament vinculat a l'anterior, i, àdhuc, més maragallià? El pastor, que arriba amb un carro florit a l'Empordà, intenta segrestar la sirena embarcant-la en un bot

pintat dels mateixos colors que la samarreta del Barça - quelcom més que un bot, doncs.

Però... i els vins empordanesos? Cal recordar també, peti qui peti, la qualitat dels vins nostrats. Som-hi. Vet aquí que el conseller amatent, plantifica la bóta del recó al parc de Figueres. I quina bóta, Déu meu! Una bóta grandiosa i tendra ensem. Una mena de baluerna amb xemeia de crocant incorporada i que, a més d'evocar antigues rondalles dionisiaques i estovats records de la infància del Sr. Walt Disney, pot visitar-se les nits de lluna plena, nial, de part de dins, per parelles que hi vulguin passar l'estoneta.

Pero... no hi ha -es pregunta l'ardit regidor- un llac màgic a Vilabertran? Doncs que segueixi l'encanteri! Les bruixes de Llers fan el miracle. Un bon dia emergeix a la superfície del parc un estanyol empeltat de piscina, dins el qual, atès el seu valor al·legòric, no cal que hi hagi aigua.

Tanmateix, ultra l'enorme capacitat d'iniciativa urbanística i ornamental que el regidor sol tenir, a l'engreixament de la qual donen suport unes cartes inflamades, hiperbòliques, dels seus incondicionals que sovint

Capficats ciutadans figuerencs que, tot passejant pel parc de la vila, coven idees feixugues i decoratives que després seran sotmeses al vist i plau del Regidor. (Dibuix: Jordi Soler)

publica L'Empordà, en general en sembla que aquest home benemèrit acostuma a tenir idees massa aquàtiques, massa aiguallides: barques, un safareig, una bóta de vi, etc.

Sugeriríem doncs al prohoms que materialitzi altres paranyes turístics més de seca, que, situats estratègicament, podrien arrodonir la imatge folklòrica del parc de Figueres.

Per que no entafora una avioneta o un Boeing al bell mig de la plaça central? A més de l'aeròdrom d'Empuriabrava, a més de l'aeroport Girona-Costa Brava, cal retre homenatge al camp d'aviació que abans de la guerra hi havia a l'Aigueta... A continuació, sense deixar refredar l'embranchida, caldria fer projectar al senyor Marès, el gust del qual i el del conseller podrien agermanar-se, uns grups monumentals, unes para-

boles gastronòmiques de l'Empordà. Encarreguem-li al llorejat escultor, una botifarra dolça regalimant de trempera gegantina, una flaona amb un sobreeixidor per on es fes sortir crema un cop l'any, coincidint amb l'aplec de Sant Pau, i una colossal plata de bunyols. Tot això, plaçat prop dels inefables porquets híbrids de senglar (obra eximia d'aquest artista) que encara pasturen pel parc esperant que algun benefactor se'ls enduigui, tot això, n'estic ben segur, produiria un gran efecte i, no ho dubteu, encara faria venir més alemanys.

Figueres és xaixa, i el incendi d'Agència Cook que s'han d'anar plantificant al parc són infinits.

Només cal no posar bastons a les rodes del carro del nostre regidor diplomata en bon gust.

SALA EDISON

MARTES día 27 Junio - Noche 10,30

Gran Acontecimiento Teatral - Presentación de la Insuperable
NÚRIA ESPERT con su Gran Compañía

"UNA ALTRA FEDRA, SI US PLAU",
de Salvador Espriu

- Espriu presenta dos mons en tensió.
- Aquesta FEDRA és un altra meditació de SALVADOR ESPRIU sobre l'existència de l'home, o més concretament sobre el seu camí cap a la mort.
- ESPRIU considera la història de l'home com un cruel i terrible procés lúdic. Tota la seva obra parteix de l'horror que li produeix la mirada de Déu.
- NÚRIA ESPERT és més gran com més alta és la passió que ha d'expressar; això és una de les causes de la fascinació que exerceix sobre l'espectador.

Sota el suport de la Caixa de Pensions
"La Caixa"

Lluís Albert de Puig, acte de presència figuerenca d'un artista

Per Joan Guillemet

El dia de Sant Joan, al vespre, si a Déu plau, hi haurà a la Galeria d'Art Rhodas, de Figueres, una inauguració, que per als figuerencs ha de tenir un significat especial. Es tracta de l'artista Lluís Albert de Puig que, al fil gairebé de complir els vuitanta anys, vol ofrenar als seus conciutadans una mostra d'allò que ha estat la seva producció al llarg d'una vida dilatada i lliurada a dos amors essencials: el de la seva vocació artística i el de la ciutat on obrí per primera vegada els seus ulls a la vida. En aquesta mostra hi haurà pintures, escultures i sobretot joies. No cal oblidar que, per damunt de tot, Lluís Albert de Puig és un argenter i un argenter notable. Va néixer al número 11 del carrer de Monturiol, de Figueres. És un nom més per afegir als coneguts epígrames de Carles Fages de Climent:

Al carrer de Monturiol,
l'inventor del submarí,
jo i en Salvador Dalí,
tres genis vam veure el sol.
Déu lo feu néixer al carrer
de l'inventor i el Gaiter

Aquí podríem posar uns
punts suspensius i afegir-hi:
... i també de l'argenter.

D'aquesta manera sembla
que potser tot queda una mica
més collat.

AUTOR DEL LLIBRE MILLOR D'HISTÒRIA ARTÍSTICA

La vida de Lluís Albert de Puig ha estat una mica trasbalsada. De menut, la data de la seva naixença és el 6 de març del 1899, va anar a col·legi amb els Pares Paüls i amb els frares de les Escoles Cristianes —la gent de Figueres sempre n'ha dit el col·legi dels Fossos— i la mort prematura del seu pare i del seu germà gran van fer que la família hagués de traslladar la seva residència a Barcelona. A la Ciutat Comtal s'obriren amplies horitzons per a les aspiracions artístiques del nostre home. Estudis a l'Escola de Belles Arts, el mestratge de grans eminències artístiques com Julio García Gutiérrez, Félix Mesures, Modest Urgell i l'escultor

figuerenc Carles Ridaura, que també estava estatjat a Barcelona i fou qui l'ensenyà a fondre metalls per a fer alguns anells i penjolls, factor que va decantar la seva activitat artística cap a l'especialitat de la joieria.

Tot primer va anar alternant aquesta intensa afició seva amb les tasques de delinejant d'enginyers i arquitectes. Les seves realitzacions no van trigar a cridar l'atenció dels crítics. Ja als començaments de la primera vintena del segle, l'escriptora Carme Karr donava un relleu especial a les joes que feia. A l'any 1930 comença a editar, sota el patrocini del "Círculo de Joyeros", una publicació mensual anomenada "Revista de Joyería". L'any 1933 és convidat a donar una conferència al Foment de les Arts Decoratives, que després repeteix al "Centre Moral de Gràcia" i a la sala "Atenea", de Figueres. L'any 1934 és elegit membre de la junta directiva del F.A.D. i reelegit en anys successius fins que l'any 1948 rep de mans del president la Medalla d'Honor. També havia exercit, des de l'any 1932, la crítica artística al setmanari "Clarisme", editat per l'empordanès Delfi Dalmau fins amb la nostra guerra civil va haver de plegar. És autor d'un llibre titulat "Las joyas a través del tiempo", publicat l'any 1939 i que, malgrat haver estat escrit amb les dificultats pròpies de la guerra, va ser considerat per "El Correo Catalán" com el llibre millor d'història artística.

L'any 1932 ja havia celebrat una exposició de paisatges i bodegons a les Galeries Laietanes, però a la que va fer a l'altre any va afegir-hi algunes joies originals, que es vengueren molt més que no pas les pintures. A la vista d'això, la direcció de la galeria va oferir-li una vitrina per a exposar-hi constantment les seves produccions d'argenteria. Les generacions figuerenques més joves podrien ignorar que la llàntia votiva de l'Alt Empordà, que crema a l'església del monestir de Montserrat, és obra de Lluís Albert de Puig. I potser també ignoren que la creu processional de la parròquia de Sant Pere de Figueres també la va fer per encàrrec del senyor rector amb unes mides de 1,33 d'alçada i 0,70 m. de braç, tota d'argent i d'esmalts, junta-

ment amb un formós portapau. I això sense comptar d'altres realitzacions notables que li han estat encarregades des de punts diversos, com per exemple una grandiosa Custòdia, tota d'argent, que va fer l'any 1953 per a l'església carmelitana de Ciutat de Mallorca. En aquesta tasca va comptar amb la col·laboració dels seus fills: Montserrat en la part de l'esmalt, Núria com a ciselladora i Lluís en la part d'orfebre, com el pare.

OFRENA AL MUSEU DE L'EMPORDÀ

El cas és que, malgrat el seu allunyament físic de l'Empordà, Lluís Albert de Puig no ha volgut mai deslligar-se'n espiritualment i al llarg de la seva vida sempre ha aprofitat totes les

oportunitats que se li han presentat per acostar-se novament a la seva terra original i a la seva ciutat de Figueres. Encara recordo aquells temps en els quals no deixava d'assistir a cap de les reunions dels antics alumnes del col·legi de La Salle, a les quals acudia expressament des de Barcelona. També alguna vegada ha participat en alguna exposició col·lectiva organitzada pel Foment de les Arts Decoratives de Barcelona a Figueres. I ara, a l'alçada d'un ancià portada amb dignitat i gallardia, ha volgut tornar a Figueres per a mostrar als seus conciutadans els fruits del seu esperit i de les seves mans d'artista i per a ofrenar al Museu de l'Empordà una de les obres més entranyables, un grup escultòric del pastor i la sirena, figures-clau del mite fundacional de la

plana i de la simbologia del tarannà de la nostra gent. L'altra dia aquest il·lustre artista figuerenc es planyia que cada vegada se li fa més difícil trobar gent coneguda a Figueres, ja que molts dels de la seva època han desaparegut ja, enduts per l'engranatge inexorable de la llei de vida. Jo voldria fer com una mena de crida d'atenció envers aquest home que sempre ha estimat tant la seva ciutat i la seva terra, perquè en aquesta ocasió memorable que s'acosta es pugui sentir envoltat pel recolzament, l'afecte i la cordialitat dels quals, sense cap mena de dubte, és ben mereixedor. La seva cavallerositat, la seva noblesa, el seu tracte tendre i afable i el seu esperit artístic i exquisit ho han deixat sempre ben patent.

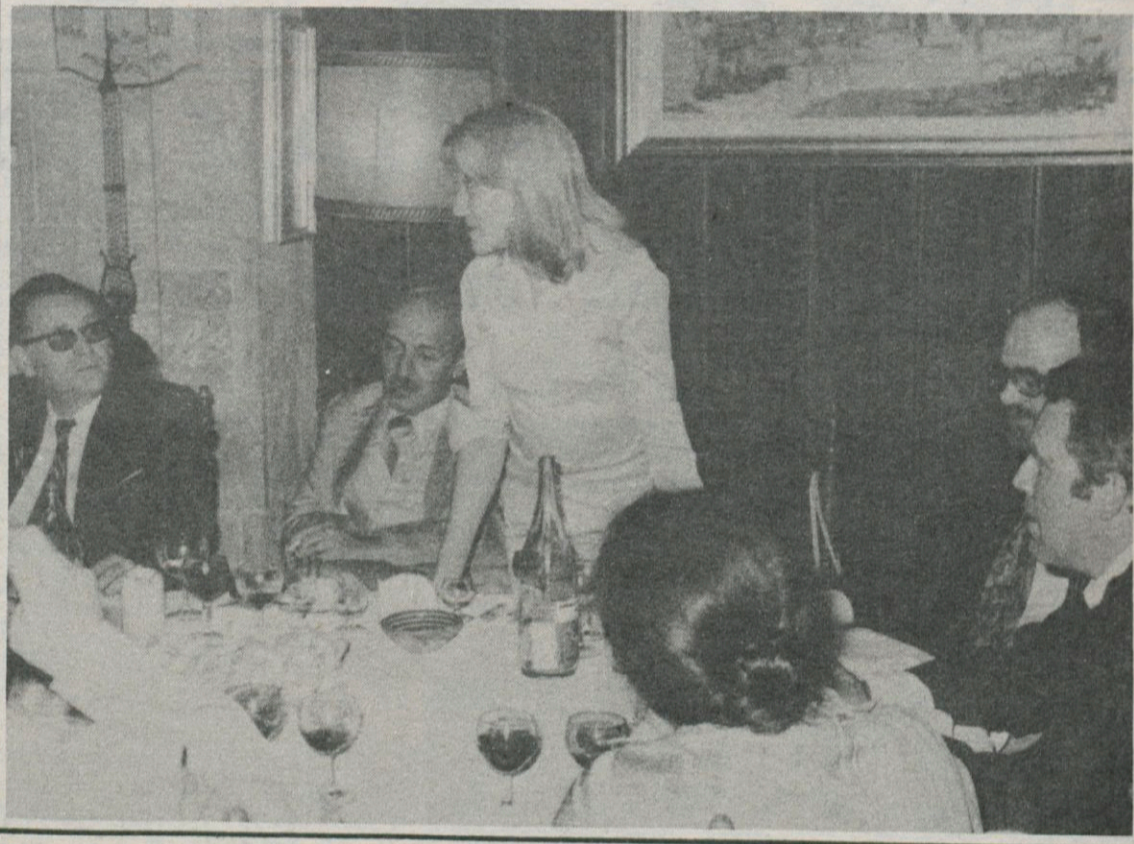
"Meu" Massot, recordat

(Redacció).- Dissabte passat, a l'Hotel President, es reuniren uns amics del recordat pintor Bartomeu Massot, amb motiu de l'aniversari de la seva mort. També hi eren presents diversos representants de la premsa, així com l'escriptor i director de teatre, Ricard Salvat.

Al final de l'acte, es pronunciaren diversos parlaments sobre l'obra i la persona de "Meu" Massot. Es parlà d'organitzar una gran exposició antològica de l'inoblidable artista empordanès, a Barcelona i a Figueres.

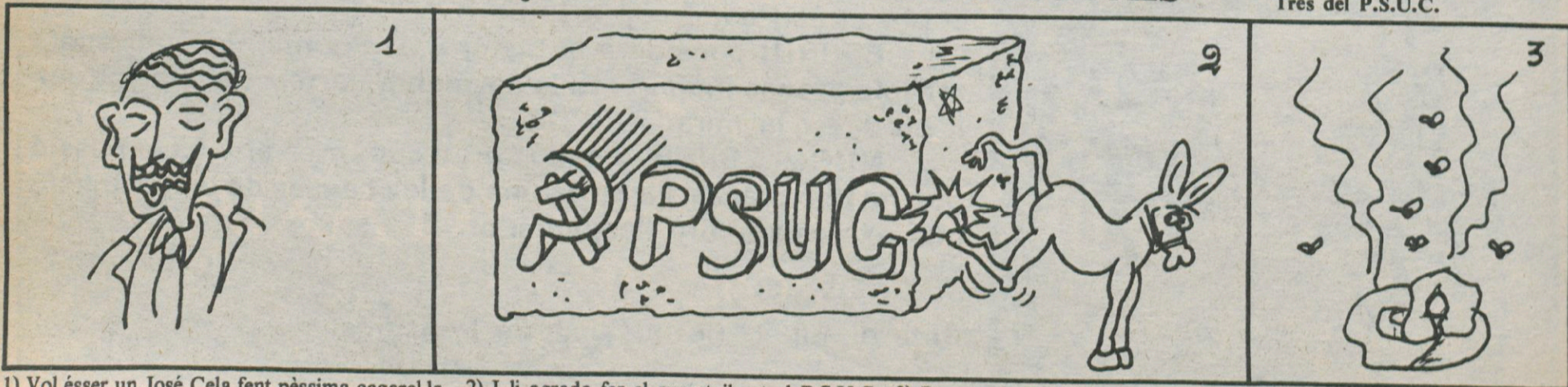
Entre els oradors, cal es-

mentar Ricard Salvat, Enric Viñas, Montserrat Vayreda, Jaume Bellostas, Joan Guillemet, Xavier Dalfó, Narcís Pijoan, Jordi Massot, etc., així com els directors de "Canigó", Isabel-Clara Simó; de "L'Empordà", Núria Munarriz, i de 9PAÍS, Emili Casademont i Comas.

Tri-vinyeta com a incís a l'Auca de 9PAÍS

Dit i fet:
Tres del P.S.U.C.

1) Vol ésser un José Cela fent pessima cagarel·la. 2) I li agrada fer el ruc etzibant el P.S.U.C. 3) Presum de molt i sols és... Josep Maria Ametllés.

Llançà

Darrera reunió informativa de l'Ajuntament

Els socialistes fan precisions sobre la seva inassistència

(De la nostra Redacció).- El Cercle-PSC, de Llançà, ens ha tramès, amb prec de publicació, el comunicat següent:

"En relació amb informacions aparegudes a la premsa sobre la no assistència dels socialistes de Llançà a la darrera reunió informativa convocada per l'Ajuntament, ens permetem fer les següents precisions:

a) Aquestes reunions, com el seu mateix nom indica, es celebraven únicament a títol informatiu.

b) A la primera, el batlle va deixar ben clar que ells eren l'única autoritat de la vila i que, per tant, només al Consistori competia de prendre les decisions que cregués oportunes. Si es cridava a diferents persones i entitats del poble, era simplement per tal de cercar un suport en els problemes més importants que tenien plantejats.

c) Que els socialistes férem patent el nostre desacord amb la forma de convocar les reunions: poc temps des de la convocatòria a la data de la reunió, manca d'ordre del dia per tal d'estar assabentats dels assumptes que s'exposarien, i sobretot perquè ens semblava i ens sembla que es convidava a uns senyors i certes entitats

que, deixant de banda i per descomptat el nostre màxim respecte per les persones, no eren les més addients en aquells moments per a assistir-hi. Nosaltres constatarem que, fins i tot de forma ridícula, interessava més per part d'alguns la defensa d'interessos particulars

d) Nosaltres som conscients dels problemes de la vila, i com a llançanencs ens preocupen i ens importen tant com al que més. Però també sabem que fins al moment no hem rebut cap

manament ni hem estat designats pel poble per a assolir cap responsabilitat ara a l'Ajuntament, i que en donar el nostre suport a decisions que ara es puguin prendre pot ésser hipotecar per endavant la nostra actuació futura en l'Ajuntament democràtic que ha de venir.

e) És per totes aquestes raons que nosaltres estem convençuts que ens hem de mantenir al marge d'aquestes reunions, tot reclamant la celebració urgent d'eleccions municipals

Calella de Palafrugell

Se celebrarà el 28 y 29

Preparativos para la Fiesta Mayor

(De nuestro corresponsal).- Una vez recuperada de su ostracismo, la que fuera popular y festiva fiesta mayor de Calella de Palafrugell, ha vuelto por sus fueros, debido al interés que ha desplegado la Asociación de Amigos de Calella, organizadora de los anuales festejos.

Y ya nos ha sido facilitado el programa de actos que comenzarán a desarrollarse partir del día 28, vigilia del santo patrón,

Sant Pere, concretamente a las diez y media de la noche, con la eclosión de unos fuegos artificiales, como en los dos últimos años.

Al día siguiente, se iniciará la jornada, en la cual se disputará la travesía a nado entre el Port Bo y el Canadell, prueba reservada a los menores de 15 años. Ya por la tarde, el grupo "Contrapassaires torroellencs" ofrecerá una de sus actuaciones en la plaza de la Iglesia, y tras ellos y ya en el Port Bo, "La Principal de Llagostera" deleitará a la concurrencia con una audición de sardanas, audición que tendrá su repetición por la noche.

Otro apartado a destacar es el relativo a la confección de un cartel anunciador, obra original de Rodolfo Candelaria, haciéndose una serie numerada del 1 al 99, que se pondrá a la venta al público.

Inciendo un poco más en el apartado artístico, señalaremos que la Asociación de Amigos de Calella prepara ya la tradicional subasta de obras de arte y deporte para el 19 de julio, esperando la aportación desinteresada de los artistas.

Espolla

FNC demana a la Generalitat que defensi els justos interessos del poble

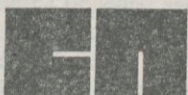
(Redacció).- El Front Nacional de Catalunya ha adreçat una carta al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, on exposa que ha assistit a la reunió celebrada a Espolla, amb motiu de la protesta popular contra la possible expropiació per a finalitats d'ordre militar d'una part de les terres d'aquell terme municipal, i que això inutilitzaria una xarxa de pistes de mun-

tanya, construïdes en el seu temps pel poble.

"Així mateix —continua dient—, quedarien moltes masies aïllades, sense mitjans de comunicació i amb perill de destrucció, que afectaria en menys grau el mateix casc de la població. També l'expropiació atemptaria l'economia agrícola i forestal, vital per al poble d'Espolla. Tindria repercussió també en l'ecologia de característiques particulars

en aquest indret, atemptant contra el futur parc natural de les Alberes, quedant destruïts uns quants monuments megalítics i una església preromànica encara en bon estat de conservació".

El Nucli de l'Alt Empordà del FNC, "tot fent costat als interessos dels veïns d'Espolla —acaba dient la carta—, demana públicament a la Generalitat que defensi els justos interessos del poble d'Espolla".

Grup distribuïdors a:

Vilafant, 24
Telèfon 50 38 70
Figueres

"Meu" Massot: punt final a una pol·lèmica

L'última intervenció de Josep Vallès Rovira

Tema Meo, jo l'escric així, particularment, perquè meva unió amb ell fou molt particular, fraterna; en contestes, rèpliques, dúplics porta camí convertir-se en avorrida col·loquial, sols que està ja entrant en terreny massa seriós. En primer lloc (que ja és el segon, tercer...) mai jo no he afirmat que Meo copiés de l'Evarist, això ha estat mal deduït per acomplexades posicions poc intel·ligents, tampoc no he escrit mai, ni a ningú somniat que l'Evarist s'inspirés amb en Meo; el pito de l'assumpte és que Evarist pintà primer formes el·lipsoidals i això ho sostinc; però l'un i altre són completament diferents; això doncs el que en Meo "recogiera o no de Vallès" el que ho escriu (en castellà) ho malpena perquè no en sap pas res, ratifico sofreix mania persecutòria, adaptada seus interessos mercantils, amb la qual cosa sols mostra mala intenció.

La meva amistat pública, notòria amb Meo fou, és, total, absoluta, tothom ho sap, menys el qui no l'interessa pas; ja veuríem qui guanyaria un referèndum; ja ho he explicat més a més, per tant de "pretendida" (castellà) res de res; amb en Meo sempre vaig parlar en català; provada i ben demostrada, sense que l'afecti en res el ser germà i de debò de l'Evarist, claríssim sense embuts; la prova més evident és que *és mentida* amb totes les lletres que "la familia de Meu y yo mismo (Ismael, naturalment)" es neguessin a què jo escrivia la "famosa" presentació del catàleg del seu

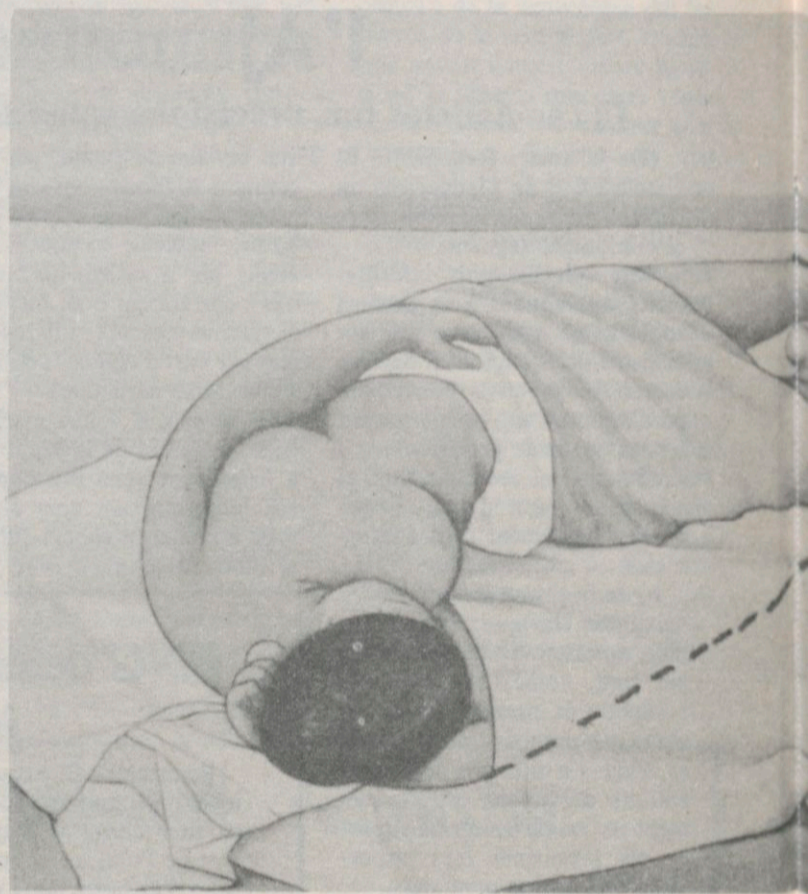
homenatge, els veritables hereus d'en Meo no s'oposaren pas, perquè tenen suficients proves de la meva amistat; en Jordi sí perquè pel que es veu, malgrat la meva compenetració amb Meo, sembla que té els seus dubtes, per mi sempre respectables; en quan diu: "Mi actitud està marcada solament per mi amistad incondicional con Bertomeu Massot", Ismael no es pot pas deslliurar dels interessos comercials.

ANALITZEM L'OBRA MEO, EVARIST

La constant espai és una de les característiques més definides l'obra Vallès, reconeguda per tota la crítica des de seva primera mostra Sala Icària (Galeries Fortunet, Figueres, 1948), els seus paisatges són netament empordanesos, alts celatges horitzons baixos (quadre Empordà, 1948 i tots següents dintre mateixa època); l'espacialisme, diguem encara empordanisme és *apuntat*, inclosos els rostres dels retrats, figures són sempre ovalats (Adela, figura finestra, 1953); quadre "naixement d'Adan", 1954, la data és important, perquè és anterior als pretesos el·lipsoidals 1955 d'en Meo, SI PROLONGUEM, PUNTEGEM ELS COSSOS INTERUNITES D'ADAN, EVA (Col·lecció Vda. Lluís Dunjó), RESULTA UNA EL-LIPSE PERFECTA; AQUESTA FORMA MATEMÀTICA ÉS, DONCS, JA LATENT, NETA, VIVA EN LES IMATGES D'EN VA-

LLÈS; és clar que es pot trencar el càntir i afirmar que en Meo a l'època figurativa ja ho havia fet abans...!; això respecte la pintura de l'Evarist ja ho vaig escriure en un article a Tele/eXprés, 11 setembre 1970; no és pas un fet plàstic, isolat, es dona també "Salomé, S. Joan Baptiste, 1954", "Repòs", dona jacent, 1955 (Col·lecció Jaume Reig); la persecució de l'espai comporta tota l'evolució pictòrica Vallès: "dona sota oliveres, 56", "dona a la platja, 56", Col·lecció Isern Dalmau (seguim catàleg-llibre, Santos Torroella, 1964, que tant enamora a Ismael); els celatges sempre aire predominant es cubiquen, 1956; període Informalista, 1958-59, el firmament és ja DIRECTE SENSIBILITZACIÓ, l'ideal espacialista es torna CONSCIENT, representa finestra oberta al més enllà, fins a convertir-se en dimensió netament centrada en l'espai (1959-60), fins avui que alliberament de la subjecció lineal, per convertir-se en busca, troballa de l'infinit. *L'el·lipse, aire, espai SÓN DEFINIDES CONSTANTS DE LA PINTURA D'EVARIST VALLÈS, ENTESOS?*

Referent a l'obra d'en Meo que he seguit pam a pam, entranablement units, el seu tarannà plàstic, seva pintura adopta característiques completament diferents; seu primer període d'exposició Sala Jardín, Barcelona, 1949, evocació naturalista, precisament, els celatges són baixos, a vegades primers plans, és una de les seves característiques, són poc empordanesos, molt personals, sempre feia sala d'estar a la contra i pres de fort temperament, era veritat, la seva fase següent les formes són esquemàtiques; 1955, repeteixo vaig escriure Canigó, el primer article llarg que es publicà sobre la seva obra, després entra fase fortament expressionista amb arrel fauve, que prefigura de lluny l'abstracció; aquestes tendències són representades exposició 1957, Sala Icària Figueres, que vaig presentar jo, en què parlo d'una obra formes circulars abstractades que no passen pas de positius intents isolats; el mateix que els seus primers tanteigs, com "formes de l'espai" (?) on la composició té sempre, encara en les formes circulars SENTIT VERTICAL, DIRIGIT CAP EL FONTS DE LA TERRA (recordem baixos horitzons) que donà a la seva pintura un to sempre ASPRE, SOFERT, CAPFICAT, DRAMÀTIC, CÒSMIC, sempre lligat mateixa contradicció, conflicte humà; RESTA MOLT LLUNY DE L'ENLAIRADA PLENAMENT ESPACIAL NETA, TRANSPARENT HORIZONTALITAT d'en Vallès en el supòsit que "formes de l'espai" sia de 1955, el seu títol és molt posterior, RATIFICO que 1955, ni Meo ni jo *teníem idea DE L'INFORMALISME*

Reposo (1955)
Col. Jaume Reig. Figueres

I MOLT MENYS DE L'ESPACIALISME, el qual modisme no havíem pas usat mai en aquella data, i si sols anys després. Recalquem-ho. Meo no adopta les formes espacials el·lipsoidals de manera estable fins els seixanta i no continua pas amb elles, les abandona, així ho faig constar en l'article "Massot al desnudo", Canigó n.º 107, (Enero 1963) i torna a remarcar la seva preferent característica, la verticalitat, encara que la seva etapa posterior dintre "action painting", estigui plena de dinàmic impuls.

Article Revista "Gerona", 1960, "Pintura Ampurdanesa de Vanguardia", rememoro estil espacial Vallès i apunto literalment d'en Meo: "Dominado solamente por si mismo, tal vez su propia explicación reside en su signo astral -Capricornio- dominando los abismos (verticalidad aclareixo ara), empero sin materializarlo, sino sosteniendo una tenaz lucha en un intento de proyectar su fogoso individualismo ajeno a todo lo que no sea él mismo y sus consecuencias, tratando al mismo tiempo de estructurar honradamente el mundo que le rodea", i aquest article com tots els meus ell hi estava d'acord; els llegia amicalment abans de publicar-los.

Dintre 1955, abans, després meva estada Madrid (amb Narcís Pijoan preparant malaguanyades oposicions), 1956, 1957 (fins meva anada Ifni, seva Paris), també més tard, amb en Meo érem unglia i carn, pasàrem moltes hores plegats i no cal dir sofrírem traumes emocionals paral·lels, tot el que ell pintava, jo escrivia ens ho mostràvem mútuament sense cap mena d'entrebanc, era la manera de sobreposar-nos a les circumstàncies, i em considero el primer especialista de la seva obra, mal li pesi a algú, conec

tots els seus quadres, fins i tot tinc papers pintats dels seus primers intents abstractes.

En Meo, doncs, no fou mai un espacialista nat, encara que passatgerament pintés transparències celestials, que no nega el sentit còsmic de la seva pintura, però sempre arrelat en ell mateix, profunditats terrenals, el que no exclou pas el seu sentit universal.

D'influències mútues, denigrants còpies, doncs res de res, la data en què l'Evarist pinta primers monotips abstractes 1955 i formes el·lipsoidals sentit horitzontal preferentment són fets demostrats, després les pinta també Meo amb estil personal, propi.

El que hi hagin temptatives encara no definides de l'un, altre no perjudica res, sols són MOTIU D'ESPECULACIÓ PER ALGÚ, ell sabrà amb quina finalitat, per això si es pretén tergiversar l'evolució de l'obra d'en Meo, volent sostenir que l'any 1955 la seva pintura tenia sentit espacial (que desconeixia totalment), ens hi hem d'oposar terminantment, la seva bona memòria ho reclama, un paper pintat, amb tot el seu interès, no vol dir res, però si es pretén sostenir que existeixen obres catalogades que califiquen una època pictòrica, en aquest cas suposat espacialisme, amb PLE SENTIT DE RESPONSABILITAT, TOTAL CONVICCIO NO TENIM MÉS REMEI QUE ASSENYALAR QUE RESULTARIEN SOSPITOSOS, ESEN TRENAT EL SEU IMPULS, RITME, HARMONIA CREADORA, DIRIGIR DOMINI ESQUEMÀTIC i OFERIRIEN MOLTS DUBTES SOBRE L'AUTENTICITAT DE LA SEVA DATA, dubte que no esmenarem pas sense prova feaent com podria ser

Nacimiento de Adán (1954)
Col. Dunjó

Ho diu
l'"Empordà Republicà",
butlletí de l'ERC
a l'Alt Empordà

Ja és hora de plegar

(De la nostra Redacció).—
Fins i tot, els partits polítics,
com és el cas de l'Esquerra Re-
publicana de Catalunya, s'ocu-
pen de l'afer "Meu" Massot.
Així, l'esmentat partit ha publi-
cat a les pàgines del seu butlletí
"Empordà Republicà", corres-
ponent a l'actual mes de juny, el
següent article titulat "Ja és ho-
ra de plegar", signat per "Ro-
bespierre":

"La polèmica epistolar a la
premsa local, esclatà arran de
la no inclusió de l'obra del re-
cordat Bertomeu Massot en
l'exposició sobre Art Abstracte
Empordanès inaugurada al Mu-
seu de la Rambla per Santa
Creu. La contesa, iniciada mit-
jançant unes catilinàries ener-
gumèniques de gent una mica
crua, s'anà enverinant més i
més amb actituds d'un crispa-
ment i d'una intransigència to-
tals. Però tot just estem al se-
gon acte del sànet. Quan com-
enci el tercer acte, hi haurà,
segons sembla, l'lenya per a to-
thom. Fins i tot rebrà l'apunta-
dor..."

"Si els organitzadors de la
Mostra no bandejaran en Mas-
sot, si se'ns diu que han estat els
mateixos hereus de l'artista els
que no autoritzaren l'exhibició
o l'exposició dels quadres del
pintor en aquesta Col·lectiva, si
això és així —i tot sembla
confirmar-ho— cal respectar
aquest desig. No atiem, doncs,
més el foc ni les discòrdies...
Embolcar la troca és ara feina
d'irresponsables que, tot volent
promocionar amb sensaciona-
lismes baratets el llegat estètic
d'un artista, no fan altra cosa
que contribuir a la sinistra ceri-
mònia de la confusió que tant
agradava i que tant agradarà
sempre als feixistes.

"La personalitat plàstica i
humana de Bertomeu Massot,
mereix una constant i fidel esti-
mació i res més, envers allò que
hi hagué en ell de més alt, de
més noble i de més significatiu:
el seu entusiasme contagiós, la
seva passió per l'art, el seu
menyspreu pels imbècils i pels
farsants. Això inflamà tota la
seva vida. No embrutim la tra-
jectòria vital d'un amic amb
vel·leitats de primadona o amb
poses d'un protagonisme des-
fermat. Prou cartetes!

"Altrament, jo, pobre de mi,
ignore qui va pintar el primer
quadre abstracte de l'Empordà.
Tant se val. Però el que puc as-
segurar honestament —i si vaig
errat de comptes que l'Alexan-
dre Deulofeu em corregeixi— és
que l'art abstracte no el vam
descobrir els empordanesos.

"La polèmica, doncs, és ino-
portuna, pobra, incòmoda, tro-
nada i ridícula".

La opinió de Jordi Massot

*Después de la réplica de Jo-
sep Vallès a la entrevista que se
publicó en este mismo periódico,
creo que me asiste el derecho a
defenderme y a puntualizar ciertos
aspectos que en la misma se vierten.
Frases como "dubto que sàpiguen
diferenciar entre Poussin i Claudi,
suposant que els hagin sentit anome-
nar alguna vegada", o "a no saber
fer la O amb un canonet". Esto,
aparte de mala educación, es pre-
juizar y sólo quien sea poseedor de
una perfecta fatuidad se permite
dudar de conocimientos ajenos. Por
si esto fuera poca, se permite diag-
nosticar públicamente que tanto
Planells como un servidor, pade-
cemos neurosis persecutoria... (Vaya,
ahora resulta que, además de crítico
de arte, Vallès presume de ser un
experto en temas psíquicos).*

*El crítico de "Tele/eXprés" me
concede una justificación a mi
postura en el interviu, debido a mi
natural amor fraterno. No voy a
negar que "Meu" era mi*

*hermano, pero lo que jamás haría
es el denigrar a otro artista para
que mi hermano escalará posiciones
en su valer. En cambio, al señor
Vallès se le ve el plumero, cuando
escribe sobre su hermano Evaristo.
Sin duda, desea promocionarle; pero
no es lícito hacerlo en detrimento
de otros artistas. En este caso, lo
que ha conseguido es todo lo con-
trario. Le ha puesto en evidencia,
ya que si "Meu" Massot pintaba
formas "elipsoidales" en el 55 y
Vallès lo hizo en el 60, caben serias
dudas sobre su originalidad, lo má-
ximo que podemos concederle es
que buscó originalidades. Esto jamás
se habría comentado sin la tan
desafortunada afirmación aparecida
en el catálogo de presentación de la
exposición, en la que mi hermano
estuvo justificadamente ausente.*

*En cuanto a la diferencia de fechas
de la ida de "Meu" a París, tiene
poca importancia. El hecho de que
fuera un año más tarde, no cambia la reali-*

*dad que estamos debatiendo. Aquí
el problema es que Massot no fue
nunca un seguidor de Vallès. Y que
conste que yo no trato de decir que
José Vallès sea ignorante de esta
realidad.*

*Otra afirmación de Vallès es que
el análisis global de la obra de
Massot aún está por hacer. Cierto.
Pero, ¿por qué no lo ha hecho él,
si tan amigo era de mi hermano?
Tiene las posibilidades, ya que a su
disposición están las páginas de
"Tele/eXprés". Si no lo ha hecho,
es porque, sin duda, para él sólo
existe un pintor en el Ampurdán,
y éste no es precisamente Massot.
"Dime de lo que presumes..."*

*Unas últimas palabras, amigo
Vallès: Con todo esto, sólo has
conseguido: 1.º Poner en evidencia
a tu propio hermano; 2.º Comprometer
a la dirección del Museo del Ampurdán,
y 3.º al propio Ayuntamiento de
Figueras como valedor del Museo.*

Un cuadro que lo aclararía todo

Me he sorprendido mucho la polémica entablada en la prensa local alrededor de mi recordado amigo "Meu" Massot.

De "Meu", podrán decirse muchas cosas; pero nadie puede negar, y menos aún

los otros artistas pintores figuerenses y ampurdaneses, que él fue uno de los más revolucionarios e inquietos, y el creador de nuevas formas dentro de la estética pictórica.

Para avalar mis palabras,

pongo a disposición de los señores críticos un cuadro suyo de mi propiedad, cuyo tema y fecha de realización aclararía de una vez por todas el asunto en litigio.

Domingo Sánchez Avellana

THAILANDIA PATTAYA/HONG-KONG

"la Caixa" l'invita.

Sorteig de més de 1.000 VIATGES, 2 per Oficina.

Opció T.V. color.

Si no vol anar
de viatge
podrà
optar per
un Televisor
en color.

Números del 26 de juny al 31 de juliol.

Sol·liciti les bases completes en qualsevol de les nostres 509 Oficines.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"
de Catalunya i Balears

LES RODES DE MOLÍ DE PALAU-SAVERDERA

Darrerament, se'n parla molt de Palau-saverdera, de la seva Font de Dalt i del seu alcalde. Fins i tot s'ha començat a parlar del seu bestiar.

Palau-saverdera: un poblet de l'Empordà de vuit-cents habitants que es dediquen al conreu de la vinya i l'olivera. Abans tenien grans rodes de pedra que feien servir per moldre les olives i treure'n oli. Això ha passat a la història, però es veu que algú encara en guarda, d'aquestes rodes, i pretén donar-les al públic per tal de què hi combrègui.

Sí, se'n parla molt i se'n diu molt poc. No he trobat en cap dels escrits publicats sobre el tema cap informació mitjanament seriosa sobre els fets que estan a la base del poblema, potser perquè només hi ha fum o potser perquè el fum que pogués haver-hi vindria d'un foc on s'hi cremen coses molt pudentes d'alguns dels que més xerren.

Em fa l'efecte que hi ha una camarilla tan reduïda com sorollosa que ens vol aixar la camisa, que fan senyera de la Font de Dalt, amb l'úmic objectiu d'embrutar la imatge del batlle. Els uns, cercant trista autojusti-

ficació per trenta anys d'immobilisme davant d'un senyor que en molt pocs ha portat al poble l'aigua i el sanejament, ha asfaltat els carrers, ha construït una pista esportiva..., i els altres, fent campanya per a les properes eleccions municipals.

Perquè si anem al fons de la qüestió, què hi ha? Un senyor gaudia des de temps (també immemorial) d'una ploma d'aigua al temps de les olives i, normalment, del sobrant de la Font per a regar. Amb la portada d'aigua, la conducció corresponent es trenca i algú fa pressió perquè no s'arregli. Amoscat per la situació, el primer senyor posa un plet a l'Ajuntament, reclamant un terreny al costat de la Font (fixeu-vos bé, mai no s'ha parlat de la mateixa Font) i reclamant documents que sembla justifiquen la seva demanda.

Fins aquí, tot s'ha portat dins de la més estricta legalitat, i crec que el Jutjat de Primera Instància de Figueres és entitat competent per pronunciar-se.

Anant més enllà, el fill del demandant ha fet constar davant l'Ajuntament i part de la Comissió pro-Font de Dalt, que si guanyen el plet, es conformaran amb el que tenien (la ploma i el sobrant), i cediran al Municipi el terreny en litigi. No n'hi ha

prou, amb això, per acabar la xerrameca?

Per cert, com diuen totes les cròniques, el demandant i el senyor Cortada (l'alcalde) són parents. En efecte, les dues mullers (la senyora Cortada morí fa tres anys després d'una penosa malaltia) eren cosines. S'ha de fer notar que un altre propietari ha reclamat terreny en el mateix indret, i aquest no és parent. I que un tercer, tampoc no parent, va edificar fa un temps, en època d'un altre batlle, una casa al bell mig d'un camí públic al costat de la Font de

Dalt. Mai no hem sentit queixes.

I a tot això, què hi diu el poble? En certa manera, es limita a fer d'espectador. Almenys, quan es va tractar de localitzar algú per a declarar al Jutjat en favor de l'Ajuntament, ningú no sortí voluntari. Ni tan sols el desconegut poeta que "Quan era petit anava a la Font de Dalt a jugar". Devia estar massa enfeinat, plorant com un vedell. A la fi es va citar els components de la Comissió pro-Font de Dalt.

Es notori que aquesta Comissió coincideix quasi en pes amb una que fa alguns mesos es va presentar al governador civil de Girona, acompanyada del senyor Paredes, per tal d'exposar un memoràndum de queixes contra el senyor Cortada.

Ningú no sap exactament de què es planyien els soferts ciutadans del maligne batlle. Hem llegit quelcom de dos regidors dimits i de cinc secretaris passats per Palau en pocs anys. Sobre aquest punt, en Pere Madrenys coincideix en l'opinió de què la postura del senyor Cortada semblava escaient i honesta. En tot cas, són motius febles per parlar de "greus irregularitats", no creieu, senyor Molons?

Una cosa si és curiosa: en el grup en qüestió hi havia varies personalitats polítiques locals dels "anys bons", així com algun militant d'esquerreres. La política pactista a Palau arriba a nivells insospitat! O, vist de manera més real, un petit sector de les forces vives de la vila, fa

la seva petita política pròpia.

Senyor Paredes, vós que heu lluitat per la democràcia i contra l'obscurantisme, sabieu quan vàreu acompanyar l'esmentada comissió que un dels seus membres va signar una denúncia a l'"Any Quaranta", acusant d'"indesitjable" i altres coses que callo per respecte, a un senyor a qui l'Ajuntament presidit per en Felip Cortada dedicà un carrer de Palau no fa gaire temps? Per l'opinió que em mereixeu, crec que no ho sabieu, com tampoc no deveu saber que als tres dies el fet era denunciat a "les altures" per un palauenc "desfacedor de entuertos".

Que s'ha de fer, plorar o riure? Particularment, crec que val més guardar les elegies per a millor ocasió, i cantar a Palau amb epigrames. Aquí en teniu uns quants per a demostrar que les muses són imparcials:

Demòcrates de poc nas en altre temps bons feixistes ara s'agafen del braç amb diputats socialistes.

Oh, seguretat social! que aquí sembla que falla per un bon corresponsal que quinze peles retalla

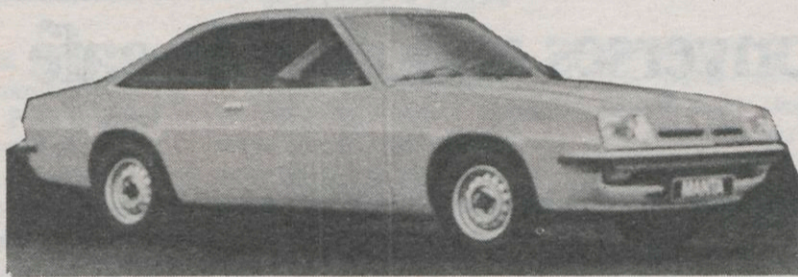
Signatures han buscat per una font sens parella però el que se n'ha cuidat ha ensenyat un tros d'orella.

Comptes venen a exigir els que no en volen donar però els que produeixen vi encara esperen cobrar.

Un palauenc enterat

AUTO RECORD FIGUERES

Concesionario exclusivo en la provincia de OPEL y GENERAL MOTORS

Ofrece para su entrega inmediata la más completa gama de vehículos fabricados por OPEL y GENERAL MOTORS

Opel Manta, Opel Rekord diesel, GMC, Jymy todo terreno, etc, etc.

PLACA NACIONAL - PLACA TURISTICA

AUTO RECORD FIGUERES

Agencia Oficial SAVA

Ofrece amplia gama de vehículos industriales SAVA

Exposición y ventas en Avda. General Mola, 39 - Teléfonos 50 34 06 y 50 46 19, y en calle San Antonio, 68 - Teléfonos 50 20 12 y 50 42 85

Cafeteria

ATALAYA

... DONDE TODOS LOS DIAS, EN CUALQUIER MOMENTO, USTED Y SUS AMIGOS PUEDEN DARSE CITA!!!

Porque tenemos a su disposición cuanto pueda desear:

GRAN TERRAZA. "PUB" CON MUSICA AMBIENTAL. SALON DE JUEGOS DEPORTIVOS UNA BARRA LARGUISIMA PARA TOMAR APERITIVOS DELICIOSOS

Nuestro "Chef" les ofrece sus especialidades: TAPAS VARIADAS. PLATOS COMBINADOS. CARNES A LA BRASA

Nuestra Cafetería, "su Cafetería", la hemos concebido "apta para todos los públicos y edades" Carretera de Llers, Edificio s'upermercado "CANIGÓ". FIGUERES

GEYSERRonda Ferial, 2 - bajo - Tel. 504219
FIGUERAS

GESTION Y SERVICIOS - A. F.

!!! OPORTUNIDAD !!!Apartamento 3 dormitorios a 60 metros playa -
1.500.000 ptas.**GEYSER**Ronda Ferial, 2 - bajo - Tel. 504219
FIGUERAS

GESTION Y SERVICIOS - A. F.

EN VENTACASA PAIRAL EN PUEBLO DEL AMPURDAN
EDIFICIO DE CARACTER EN BUEN ESTADO**GEYSER**Ronda Ferial, n.º 2 - bajo
Teléfono 50 42 19
FIGUERAS

GESTION Y SERVICIOS - A. F.

EN VENTAEdificio en Figueras muy céntrico,
planta baja y un piso. Local comercial
libre de inquilinos.**BOLSA INMOBILIARIA**Fincas Bartolomé
C/Monturiol, nº 5
Teléfono 50.04.04
y 50.04.00SE VENDE EN FIGUERAS ATICO Y
SOBRE-ATICO juntos con unos 400 m².
con grandes terrazas, vista excepcional,
centro de la ciudad. Con 6 habitaciones,
amplio comedor, 3 baños, parking propio.SE ALQUILARIA —en Figueras— aparta-
mento de 2 habitaciones, por los meses de
JULIO y AGOSTO.SE OFRECE Sta. para trabajos de ofici-
na, con experiencia, capacidad y relacio-
nes públicas. Referencias en la propia
agencia, con todas las garantías.

L'Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos

Per Mª Àngels Anglada

El dia 28 del Maig proppassat es celebrà a Ripoll, que enguany recorda el mil·lenari de la seva Basílica, la XXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos. Vaig tenir l'avinentosa d'assistir-hi i la considero una tasca molt interessant, ja que fomenta els estudis sobre els diversos aspectes de les comarques, que són precisos per fer després la "gran" història. El matí, concretament, es van llegir ponències molt suggestives i ben fetes, tot i que cada conferenciant disposava només d'un temps molt limitat: recordem la d'Eudald Carbonell sobre "Els caçadors paleolítics de les Valls del Ter i del Freser", que va atreure l'atenció de tots els assistents; la de Mossèn Antoni Pladevall sobre la Pavordia de Palau i les desavinences entre l'abat de Ripoll i un grup d'homes lliures, a l'Edat Mitja; la d'Ainaud de Lasarte, que parlà de la tasca arqueològica del Doctor Eduard Junyent, i en especial de la seva relació amb la basílica de Ripoll; i la de Josep Alsina sobre un hel·lenista ripollès. Hi va haver també altres parlaments sobre el monestir, la indústria del ferro, molt famosa a Ripoll sobretot en les especialitats d'armes i de claus, etc. El notari i gran coneixedor del dret català, senyor Faus, va cloure l'assemblea, de la qual era president en funcions per malaltia del Dr. Junyent. La seva dissertació, plena de ciència i d'ironia, recal·cà també la catalanitat de l'Assemblea i els dos pilars, per a ell fonamentals, de la nació catalana: *la llengua i el dret*.

Entre les moltes adhesions que es llegiren a l'acte, sobretot d'entitats culturals de tot Catalunya i Instituts d'Estudis, ens va dolre no sentir-ne cap de Figueres ni de l'Alt Empordà, potser per desconeixement de la tasca d'aquestes assemblees. Es proposà per l'any vinent, i s'acceptà, la candidatura de Berga; però hi ha encara vacant la candidatura per l'any 1980. Voldria, doncs, exposar a les entitats culturals de Figueres la possibilitat que aquesta ciutat presentés la seva candidatura per a aquesta avinentesa, la qual cosa seria molt de bon

fer, ja que la ciutat té prou mitjans per acollir els dos-cents i escaig d'estudiosos de tot Catalunya que s'hi reunirien, tant per a les conferències i comunicacions com per al dinar. Aquest, a Ripoll, es va fer a l'hotel Solana de Ter, i a preu força assequible. Durant la sobretaula es van pronunciar també parlaments, alguns dels quals duraren massa; no es van poder llegir, llevat dels títols, les cinquanta comunicacions presentades, totes sobre temes d'història, literatura, demografia i sociologia de la comarca del Ripollès. Entre els assistents o bé els qui enviaren comunicacions, vam veure l'erudit Josep Iglésias, Oswald Cardona, Albert Mament, Pere Voltes, Llorenç Birba, i molts d'altres. Cal remarcar la presència de l'historiador Miquel Batllori, el qual resideix habitualment a Roma i que va rebre, fa pocs dies, com el Dr. Junyent, la investidura de doctor "honoris causa" a la Facultat de Teologia de Sant Cugat. Ho explico amb cert detall, per tal d'exposar la importància de les assemblees i les aportacions culturals que representen per a una comarca. Es va remarcar que convindria, per poder llegir les comunicacions, que es disposés de dos o més locals o aules i així els assistents podrien escoltar el grup que els interessés en major grau. Crec que això no seria cap dificultat a Figueres, ja que no manquen locals d'entitats, col·legis, sales de conferències, etc. Potser l'entitat més adient per a un acte d'aquest tipus seria l'Institut d'Estudis Empordanesos, amb el suport d'altres grups de la ciutat i la col·laboració de l'Ajuntament que aleshores hi hagi, així com del CIT figuerenc; però també se'n podria fer càrrec alguna altra societat de Figueres.

Com a record es distribuï a tots els assistents un opuscle sobre el mil·lenari de la basílica de Santa Maria de Ripoll, tan lligada a les arrels de Catalunya, amb escrits de Junyent, Gros, Pladevall i Ramon Masnou, bisbe de Vic. Posteriorment, s'editaran les comunicacions presentades, que formen sempre llibres plens d'interès.

Converses rodones de cafè (1)

(Fragment)

Per Carme Pallisera

Jo sóc, i vosaltres sou, i tots nosaltres som, el cant d'un vell País que oblida els cants i vomita noms i fets... ell i tu i més ets i

són i som els crits amb veu d'oblit, les llums, voreres de camí que porta al marbre, mirant, i sempre i sempre com es besen

els amants de sexe indefinit darrera la porcel·lana i els vestits amples del dinou, i les cortines amb brodat groc de temps i els gerros transparents sobre mobles foscos i enormes —la dolça, dolçíssima decadència del segle i de la gent sobre el nom d'Europa, coqueta i puritana per zones del cos blanc en la plena maduresa, en la bellesa més definitiva, però ja decadent, perquè és la bellesa apresada per segles de luxúria contemplativa—.

Jo, vosaltres, nosaltres a la fi, som el crit, el clam, el prec i la cançó de la veu muda d'Europa vella, en l'últim dia de ser anomenada formosa —i cantem pel País que oblidar crear una cultura, i sols veiem escampats llenguatges particulars i costums individuals i és patètic veure el cigne resistir-se a cantar—.

Oh, llibertat, ressò de pobles —estimada amant que somriu als vespres fèiem rodona tots plegats, ens estimàvem, llibertat, ens allargàvem les mans, ens besàvem amb la punta dels dits, oh llibertat, a cada espasme recitàvem el teu nom... mig somniant, ens agafàvem amb força de les cames fosques del

primer amant de cada nit —el foc ens cegava, roent, pujava del ventre a la boca, llibertat— estimada, era pel teu nou que jèiem cos a cos, però enfora, molt lluny, uns heretges l'agafaren per fer la revolució, i tornaren el teu nom, vulgaritat.

Oh llibertat, déu sense sexe, sempre objecte passiu en cada amor, —què han fet de tu tants adoradors infidels?— t'han aixecat altars a cada indret de la terra —ben trencada, cada altar et té una despulla— ens han obligat a alçar el cap per veure un tall de tu... com seràs nostra?

(1) Premi de poesia del Concurs d'Òmnium Cultural.

El día 27, homenaje a La Casera-Catalunya

Rafael Mora, entrenador: "Esperábamos que llamaran otra jugadora para la selección"

Estarán presentes el H. Francés (Primera femenina), La Salle-Barcelona (Segunda masculina) y una selección provincial.

(Crónica de nuestro colaborador, Jordi Xargayó).— Conforme estaba anunciado, el próximo martes, día 27, va a celebrarse el homenaje al equipo juvenil femenino de la A.D. La Casera-Catalunya, que este año se ha proclamado campeón de España de básquet. Han sido organizados una serie de actos, a cargo del CIT de Figueres, con la colaboración de la Federación Gerundense de Baloncesto y el patrocinio del Ayuntamiento de la ciudad.

TODA UNA GRAN FIESTA DEL DEPORTE DE LA CANASTA

Dichos actos darán inicio a las seis y media de la tarde con un encuentro amistoso masculino entre La Salle-Barcelona,

destacado equipo de Segunda División nacional, y una selección provincial.

Dejemos constancia de que en el conjunto de La Salle-Barcelona actúan tres jugadores iniciados baloncestísticamente en nuestra provincia. Se trata de Santiago Davesa, Carlos Davesa y Ricardo Gainza. El primero casi con absoluta seguridad no podrá actuar, dado que está convaleciente de una grave lesión sufrida recientemente.

Por lo que respecta a la selección provincial, la formarán José María Ferrer y Javier Abadía (Joventut de Badalona), Miquel Ferrer (Granollers), Roberto Mora (U.D.R. Pineda), Juan Paulí (Basconia), Josep Maria Vilardell (F.C. Barcelona), Joan Grabuleda (C.P. San José), Pérez Miralpeix (C.B.

Blanes 58) y tres componentes del Adepaf. Es probable la presencia del pivot del Joventut de Badalona, Juan Filbá. Será, sin duda, un buen combinado gerundense que puede ofrecer a los aficionados que se den cita en el pabellón figuerense un buen espectáculo deportivo, ayudados por La Salle-Barcelona, entidad que lleva ya largas temporadas en la Categoría de Plata Nacional.

El plato fuerte será, sin duda, el partido que cerrará los actos deportivos y que enfrentará al actual campeón de España juvenil femenino, La Casera-Catalunya, y el Hispano Francés, equipo de la Primera División nacional femenina y que, en la finida temporada, ha obtenido la séptima plaza.

Finalizados los actos deportivos, el CIT ofrecerá una cena

de homenaje a las componentes de La Casera.

Vamos a dejar constancia de que, en el transcurso de la jornada, serán entregados a las jugadoras ampurdanesas los Emblemas de Plata de la Federación Gerundense de Baloncesto que les fueron concedidos con motivo del título nacional conquistado en Zamora; asimismo, la Diputación Provincial les hará entrega de un trofeo a cada jugadora y el CIT de Figueres les premiará con un obsequio. Evidentemente, será toda una fiesta del deporte de la canasta provincial y más concretamente de la ciudad de Figueres.

RAFAEL MORA, ENTRENADOR AL HABLA

Rafael Mora es el verdadero artífice de los éxitos alcanzados hasta la fecha por el equipo femenino de básquet de la A.D. La Casera-Catalunya. Con él hemos conversado días antes de la celebración del homenaje.

—Volviendo la vista atrás, ¿merecido aquel título alcanzado en Zamora?

—Sí. Mi opinión es de que nos hicimos acreedores al mismo.

—Evidentemente, el Campeonato de España debe haber sido lo más destacado de tu larga carrera deportiva...

—La jornada que conseguimos el título nacional fue el mejor día de mi trayectoria deportiva. Es, sin duda, un éxito importante.

—¿En qué fundamentáis vuestro juego?

—Eencialmente en el contraataque.

—¿Lo mejor del equipo

—Sin duda alguna, la total entrega de las jugadoras, junto con la directiva y el club.

—La preparación física de que gozan las jugadoras ampurdanesas es realmente envidiable. Fue un factor fundamental en la final de España ante el Inmaculada-Horta de Barcelona.

—Creo que la preparación física de mis jugadoras es poco común en equipos de categoría juvenil.

—¿Cuáles son los objetivos de la A.D. La Casera-Catalunya en materia de básquet?

—En primer lugar, nuestra intención es poder competir el próximo año en el campeonato regional senior. Ello, siempre y cuando nos lo permita la Federación Catalana. Al propio tiempo, disputaremos el campeonato provincial junior y nuestra meta será llegar nuevamente a la fase final de España.

—Rafael Mora: hablemos de los actos de homenaje preparados para el próximo martes.

—Pienso que van a estar muy bien, ya que toda la ciudad se ha volcado para premiar nuestro logro.

—Vais a enfrentaros a una Primera División, como es el Hispano Francés. Una buena prueba de fuego para el equipo, ¿verdad?

—Ciertamente. Nos servirá para ver cómo están las jugadoras. Es un equipo de la zona intermedia de la Primera División y, sin duda, va a resultar muy difícil de batirle. Sin embargo, nunca se sabe qué va a pasar.

—¿Cuál es el estado actual de las jugadoras?

—El nivel es ostensiblemente inferior de cuando conseguimos el título nacional, toda vez que la mayoría, al haber terminado los estudios, se encuentran de vacaciones. Tenemos poca preparación.

—Dos jugadoras de La Casera (Anna Junyer y Neus Heras) han sido preseleccionadas para el equipo nacional juvenil que disputará el próximo mes de agosto los Campeonatos de Europa femeninos. ¿Esperabas que llamaran a otra jugadora de vuestro equipo?

—Efectivamente. Estamos contentos, porque ahora ya son dos las jugadoras que están en la selección; pero, por contrapartida, no estamos satisfechos, ya que nuestro punto de vista es de que deberíamos tener tres jugadoras en el equipo nacional.

Fue la opinión de Rafael Mora, entrenador de la A.D. La Casera-Catalunya, equipo que el próximo martes será homenajeado.

Toros en Figueres

Por Currillo

Para Curro Bedoya el primer rabo de la temporada

Debido a la lluvia, este festejo dio comienzo con cierto retraso. Pero una vez empezada la novillada, el sol lució con todo esplendor y pudimos gozar de una buena tarde taurina. La lástima fue que el ruedo quedó en muy malas condiciones; pero todo transcurrió con entera normalidad.

Se lidiaron reses de la ganadería de D. Bernardino Fonseca, de Salamanca. Desiguales de presentación y bravura. Los dos correspondientes al rejoneo, eran tardos en la embestida y muy distraídos. En la lidia ordinaria, los que se corrieron en cuarto y quinto lugar, lucían unas respetables defensas.

TOMÁS CAMPUZANO (Azul celeste y oro): Al igual que su compañero de terna, hacía su presentación en esta plaza. Las referencias que teníamos de dicho novillero se cumplieron. Al primer enemigo que le correspondió en suerte, lo toreó por verónicas. El bicho derribó por dos veces a los montados. Una vara y cambio. Dos pares de banderillas y se pasó al último tercio. Brindó al público y se dobló con su enemigo. Dio algunos derechazos e intentó ligar con la zurda. Dejó una estocada casi entera. Intentó por tres veces entrar a matar y final-

mente descabelló. Palmas.

Donde de verdad nos gustó, fue en su segunda actuación. Con el capote no hizo nada de relieve, pero luego se desquitó al realizar un bonito quite con rebolera final. El novillo entró tres veces al caballo y fue mal pareado por los subalternos. Con la muleta estuvo muy lucido. Derechazos, redondos de pecho y espaldas. En unas manoletones muy ajustadas fue aplaudido. En la suerte suprema estuvo muy acertado. Estocada y el burel cayó. Dos orejas y dos vueltas al anillo.

AGUILAR GRANADA (Albo y oro): Salió sin zapatillas y dio unos capotazos de recibo. El animal recibió varios picotazos en sus encuentros con el de tanda. Dos pares de palitroques y cambio. Su faena de muleta no resultó demasiado brillante. Pero tuvo la suerte de cara al matar. Pues, clavó una estocada algo caída y desprendida que surtió rápido efecto. El novillo dobló y se pidió la oreja con insistencia. El Sr. Barrientos, muy complaciente sacó el pañuelo. Con el apéndice auricular de su enemigo dio la vuelta.

En el quinto de la tarde, tampoco nos entusiasmo con la capa. El bicho recibió dos

puyazos y le clavaron otros dos pares de banderillas. Brindó al Sr. Gelart y cuando estaba dando unos pasos fue volteado. Se levantó con mucha prontitud y sin que por fortuna fuera alcanzado por los pitones de la res. Recetó una estocada y el bicho cayó. No obstante, el puntillero no estuvo presto ni certero y levantó al novillo. Pero al poco volvió a caer ya definitivamente. Muy aplaudido dio una vuelta.

CURRO BEDOYA: Aunque, los dos enemigos que tuvo enfrente no se prestaron demasiado a su lucimiento, lo cierto es que, gracias a su porfía pudo realizar algunas cosas interesantes. Fue muy aplaudido en banderillas y con la rosa. Clavó un certero rejón que tumbó al animal. Como premio dos orejas y el rabo. Fuertes aplausos y triunfal vuelta.

Al que cerraba plaza, no pudo repetir su buena actuación anterior. Alargó mucho las suertes y esto le perjudicó. Pero se mostró muy voluntarioso clavando banderillas cortas y de nuevo la rosa. En su primer intento, el rejón fue repelido por una banderilla y probó nuevamente, pero quedó trasero y ladeado. Echó pie a tierra y descabelló. Vuelta.

Fútbol

Futura junta de la U.E. Figueres: mezcla de experiencia y juventud

Pinto será el nuevo "mister" albiazul

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).— Conocemos ya algunos nombres de futura directiva figuerense, aunque todavía falta algún otro miembro. Habrá una mezcla de experiencia y juventud. Entre los primeros, un ex-presidente de la entidad. Pero creemos que, si se saben aunar esfuerzos y sólo se piensa en el bien del club, el resultado tiene que ser satisfactorio.

Mientras tanto, el presidente en funciones Manuel Blasi, sigue buscando colaboración y ayuda, no sólo entre los aficionados, sino que está dispuesto a recurrir a los organismos oficiales. Si queremos ver fútbol y, además de calidad, hará falta la colaboración de todos.

Lo del fichaje de Pinto como nuevo entrenador para la próxima temporada, ya puede darse como oficial. Pues, deberían ocurrir muchas cosas para que así no fuera. Las dos partes están de acuerdo y sólo falta poner la firma. No sabemos si es el entrenador más adecuado para nuestro "once" representativo. Ahora, bien al menos es co-

nocido y sus métodos también.

En cuanto a los jugadores, es presumible que, por diferentes causas, puede haber alguna baja respecto al equipo de la anterior campaña. Pero antes de tomar ninguna decisión, se hilará muy fino sopesando los pros y los contras. Y de acuerdo, claro está, con la autorizada opinión de los técnicos.

EL TROFEO DE LA GENERALITAT PARA EL BARCELONA AT.

El equipo filial del "Barça", se adjudicó con todo merecimiento el "I Trofeu de la Generalitat". Su oponente fue el Girona, vencedor del grupo donde participó el Figueres, que tuvo

que inclinarse por el resultado de 3-0 favorable a los "blaugranas".

El choque se disputó este pasado sábado en el terreno neu-

tral del Lloret de Mar. El juego fue disputado y bastante vistoso. Al final, los barceloneses se impusieron mercedamente.

Las "12 Horas de Hockey", en Figueres

El Schum, de Massanet, doble campeón

(Redacción).— Sin lugar a dudas, las "12 Horas de Hockey figuerense" constituyeron un señalado éxito. Muchos aficionados desfilaron por la pista, mientras duró la competición.

Los resultados obtenidos en el grupo juvenil fueron los siguientes: Natació, 5 - Schum, 7; Schum, 3 - Palafrugell, 4; Natació, 4 - Schum, 2; Palafrugell, 8 - Schum, 3 y Natació 2 - Palafrugell, 2.

Así, pues, con el triple empate prevaleció el tanteo de gol average, que se lo adjudicó el Schum de Massanet de la Selva con 4 puntos, seguido de Nata-

ció, con 4, y del Palafrugell, con 4 puntos también.

En seniors, la superioridad del equipo del Schum fué evidente, proclamándose campeón; en segunda posición se clasificó el Palafrugell y en tercera el Natació. Cabe señalar que en esta categoría el Natació vio otra vez a veteranos del hockey rodado, que se sumaron a estas "12 Horas", tales como los Arranz, Sala, Domínguez, Vidal, etc.

A resaltar que el promotor de estas "12 Horas" fué el señor Pell, quien realizó una gran labor.

Programas TV. Francesa

Programas TV. Francesa

Largometrajes

21 Miércoles	17.25.- Rin tin tin (W)
	21.00.- Les amours sous la revolution
22 Jueves	20.30.- Le mutant (CF)
	22.30.- Cine-premier (DC)
23 Viernes	18.55.- Les oiseaux (DC)
	Un menage en or (théâtre)
24 Sábado	14.00.- Les mysteres de l'ouest (W)
	21.30.- Starky et Hutch (P)
25 Domingo	18.30.- "Milady" (AV)
	20.30.- Les innocents
26 Lunes	14.25.- S.O.S. frequence 17 (AV)
	20.30.- Planete interdite (CF)
27 Martes	14.30.- S.O.S. Frequence 17 (AV)

gpaís recomienda

21 Miércoles	13.35.- Les visiteurs du mercredi (V)
	17.55.- Sur deux roues (DP)
22 Jueves	12.51.- Response a tout
	12.30.- Midi-premiere (V)
23 Viernes	12.15.- Response a tout (CO)
	22.40.- Variations et fugue (M)
24 Sábado	13.35.- Le monde de l'acordeon (M)
	23.00.- Les comiques asocies
25 Domingo	15.30.- Les animaux du monde (DC)
	16.05.- Section contre-enquête (P)
26 Lunes	13.50.- Restez donc avec nous (V)
	18.55.- Des animaux (DC)
27 Martes	13.50.- Restez donc avec nous (V)
	20.30.- Les naufragés des glaces (AV)

Largometrajes

21 Miércoles	13.50.- La folie des bêtes (S)
	15.05.- L'homme de trois milliards (CF)
22 Jueves	13.50.- La folie des bêtes (S)
	21.45.- Messieurs les jurés (DR)
23 Viernes	20.40.- Dc. Erika Werner (S)
	23.00.- Le bon patriote (DR)
24 Sábado	17.10.- Des animaux et des hommes (DC)
25 Domingo	14.35.- Super Jaimie (CF)
26 Lunes	14.00.- La folie des bêtes (S)
	15.00.- Police stori (P)
27 Martes	13.50.- La folie des bêtes (S)
	20.45.- "Z" de Costa Gravas

gpaís recomienda

21 Miércoles	19.45.- Top Club (M)
	20.30.- L'Espagne de Juan Carlos
22 Jueves	18.25.- Dessins animés
	18.55.- Des chiffres et des lettres (CO)
23 Viernes	15.00.- Le coeur au ventre (S)
	20.40.- Apostrophes
24 Sábado	14.35.- Les jeux du stade (DP)
	20.30.- Grand échiquier (M)
25 Domingo	12.00.- Bon dimanche (V)
	18.15.- Le petit theatre du dimanche
26 Lunes	20.30.- La tete et des jambes (CO)
	21.35.- Zig-zag Paris (DC)
27 Martes	16.00.- Aujourd'hui magazine (V)
	22.00.- Debat (les libertes dans le monde)

Largometrajes

21 Miércoles	20.30.- Classe tous risques (P)
22 Jueves	20.30.- Ce merveilleux automne (DR)
23 Viernes	20.30.- Les iles aux tresors (DC)
24 Sábado	20.30.- Un juge pas comme les autres (DR)
25 Domingo	18.25.- Le cheval mon ami
	22.35.- Blackbird
26 Lunes	20.30.- El Chuncho (W)
27 Martes	20.30.- Services speciaux division "K"

gpaís recomienda

21 Miércoles	22.30.- Cine-regards (DC)
22 Jueves	18.35.- Emissions pour la jeunesse
23 Viernes	20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
24 Sábado	22.00.- Aspects du court metrage français
25 Domingo	20.05.- Hexagonal (DC)
	21.35.- L'homme en question
26 Lunes	19.40.- Tribune libre
27 Martes	20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)

Dado el interés que muestran los partidos que quedan por disputar, las cadenas francesas de televisión TF-1 y A-2 retransmitirán los partidos que quedan; dos de ellos en el mismo día y en directo y los dos restantes en diferido el día siguiente.

21 Miércoles
18.36 h por TF-1
21.40 h por A-2
22 Jueves
14.00 h por TF-1 en diferido

11.30 h por A-2 en diferido (sin confirmar)
24 Sábado
20.00 h por TF-1 en directo (puestos 3.º y 4.º)
25 Domingo
19.55 h por A-2 en directo la final

Bolsa de Trabajo

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernández. Tel. 77 03 06.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestria Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimientos decoración y ebanisteria con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑOR de 40 años se ofrece para trabajos de Hotel valet. Razón Tel. 50 00 95. Horas de 1'30 a 2 y de 8 a 10, días laborables.

Anuncios breves

SI TENIU documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli. Muralla, 10-3º- FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

COMPREM llibres de temes empordanesos. Tel. 50 35 16.

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 22, a partir de les quatre de la tarda: "La Endemoniada" i "El alegre divorciado".

Divendres, dia 23, nit; dissabte, dia 24, tarda i nit i diumenge, dia 25, tarda i nit: "La secretaria privada de mi padre" i "Uno del millón de muertos".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 25, a partir de les quatre de la tarda: "La secretaria privada de mi padre" i "Uno del millón de muertos".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 25, a dos quarts de cinc de la tarda: "Ivana al ataque" i "007 vive y deja morir".

Cinema Savoy (Art i assaig)

Fins al 26 de Juny: "Una mujer de la vida". (Versió original amb subtítols). Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10.

Cinema Las Vegas

Dijous, dia 22, a partir de les quatre de la tarda: "Los últimos hombres duros" i "La corrupción de Chris Miller".

Divendres, dia 23, nit; dissabte, dia 24, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "Cien maneras de amar" i "La agresión".

Diumenge, dia 25, a dos quarts de quatre de la tarda: "El coronel Buttiglione" i "Limpia como los chorros del oro".

Sala Edison

Dijous, dia 22, divendres i dissabte, a dos quarts de deu; diumenge, a partir de les quatre: "Esa loca extravagante sexy" i "Lepke".

Metges de guàrdia

Dissabte, dia 24
Dr. Lluís Fina
C/ San Pedro n.º 23
Tel. 50 34 97

Diumenge, dia 25
Dr. Joan Montaner
C/ Victor Pradera n.º 1
Tel. 50 15 47

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social
50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta
50 17 99

Farmàcies

Dia 21, dimecres
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 22, dijous
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 23, divendres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 24, dissabte
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 25, diumenge
Perxas - Rambla, 36
Dia 26, dilluns
Bonmati - Rambla, 10
Dia 27, dimarts
Soler - Carrer Nou, 22

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

UNICEF

FIGUERES

El temps

JUNY	Temperaturas en grados C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora		Lluvia en litros por m²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA				
10	28	19	N	40		6'50
11	25'5	17'5	N	30		3'20
12	26	18	SE	10		5'20
13	26	17'5	SE	6		6'10

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

Horario de trenes a partir del 28 de Mayo

DE PORT-BOU A BARCELONA

Tren	CLASE	Port-Bou Sale	Llansà Sale	Figueras Llega	Flassà Llega	Girona Llega	Barña Llega
2132	Tranvia ut.					5'15	7'05
2134	Tranvia ut.					6'15	8'05
2112	Semidirecto ut.	5'50	6'01	6'22	6'48	7'08	8'40
476	Barcelona Talgo	6'55		7'16		7'45	8'50
2114	Tranvia ut.	7'10	7'22	7'42	8'09	8'43	10'30
2102	Rápido ut.	7'40		8'01	8'18	8'32	9'34
124	Hispania Expres	7'50	7'59	8'19	8'43	8'59	10'40
2118	Semidirecto ut.	8'05	8'17	8'38	9'05	9'25	11'10
152	M. Nostrum Talgo	10'—		10'22		10'52	12'01
102	Catalunya Exp.	10'10	10'19	10'38	11'01	11'17	12'55
3108	Tranvia ut.					11'25	13'35
2120	Semidirecto ut.	11'05	11'13	11'32	11'57	12'15	14'05
2136	Tranvia ut.					13'15	15'05
3102	Tranvia ut.	12'50	13'02	13'24	13'53	14'16	16'35
2104	Rápido ut.	13'45		14'06	14'23	14'38	15'50
1102	Omnibus	14'10	14'24	14'50	15'24	15'48	18'05
3104	Tranvia ut.	16'—	16'11	16'34	17'02	17'22	19'35
2122	Semidirecto ut.	17'20	17'32	17'53	18'20	18'40	20'15
108	Costa Brava Exp.	18'50	18'59	19'18	19'41	19'57	21'22
2126	Tranvia ut.	19'15	19'27	19'48	20'15	20'35	22'35
70	Catalán Talgo	20'03				20'50	21'55
2142	Tranvia ut.	20'25	20'37	20'59	21'27	21'45	
2106	Rápido ut.	21'20		21'41	21'59	22'13	23'25

DE BARCELONA A PORT-BOU

Tren	CLASE	Barña Sale	Girona Sale	Flassà Sale	Figueras Llega	Llansà Llega	Port-Bou Llega
2141	Tranvia ut.		6'15	6'34	7'04	7'26	7'37
2143	Tranvia ut.				8'05	8'26	8'37
1101	Omnibus	5'15	7'41	8'02	8'39	9'04	9'16
2131	Tranvia ut.	6'45	8'35				
2103	Rápido ut.	8'05	9'15	9'28	9'45		10'06
107	Costa Brava Exp.	8'29	10'08	10'23	10'48	11'07	11'15
2133	Tranvia ut.	8'35	10'25				
73	Catalán Talgo	9'55	11'05				11'54
3103	Tranvia ut.	9'—	10'55	11'28	11'57	12'19	12'30
103	Rápido	10'10	11'46	12'02	12'25	12'44	12'52
3105	Tranvia ut.	10'45	12'56	13'15	13'44	14'06	14'17
2111	Semidirecto ut.	13'10	14'44	15'03	15'28	15'48	15'58
2113	Tranvia ut.	14'15	16'10	16'29	16'58	17'20	17'30
2105	Rápido ut.	15'30	17'12	17'26	17'44	18'—	18'08
101	Catalunya Exp.	15'55	17'30	17'45	18'08	18'27	18'35
151	M. Nostrum Talgo	16'47	17'54			18'26	18'47
2115	Tranvia ut.	17'15	19'08	19'27	19'54	20'16	20'27
2101	Rápido ut.	18'44	19'46	20'—	20'18		20'39
2117	Tranvia ut.	19'15	21'07	21'26	21'53	22'15	23'25
3107	Semidirecto ut.	20'—	21'55				
123	Hispania Expres	20'—	21'35	21'50	22'13	22'32	22'40
2135	Tranvia ut.	21'15	23'15				
475	Barcelona Talgo	21'55	22'58		23'26		23'47

Dimecres, 21: Sants Lluís Gonçaga, cf., Rodolf i Ramon, bbes i Eusebi, mr. Dijous, 22: Sants Paulí i Nicetas, bbes., Innocenci V, p. i Sta. Consorica. Divendres, 23: Sants Joan, Fèlix i Zenon, mrs. Concorde, pvre. i Sta. Alicia. Dissabte, 24: La Nativitat de St. Joan Baptista. Sts. Firm i Simplicí, mrs. Diumenge, 25: Sants Guillem, abat., Adalbert, cf. Maxim, bbe. i Sta. Eva. Dilluns, 26: Sants Pelai, Joan i Pau, mrs. i Salvi, Virgili i Antelm, bbes. Dimarts, 27: Mare de Déu del Socors. Sants Ladislau, rei, Ciril i Anectè.

Demografia

NAIXEMENTS
Sergio Aguilar i De la Cruz
Gloria Cairo Batlle
Ivan Rodriguez Sellas
Joan Martos Escribano
Antoni Rodriguez Arellano
Antoni Lluís Olivares Martínez
Elisabet Cáceres Perdiguer
Alexandre Cumplido Vico
Elena Rodriguez Expósito
Maria Josep Roca Blanco
Josep Maria Gonzalez Fernández
David Cristóbal Pérez
Dolors del Campo Fernández Rodriguez
MATRIMONIS
Cristobal Paulino Pacual Martínez - Maria Pilar Moreno Corral.
ÒBITS
Anna Vidal Cros, Pelayo Martínez Paricio, Maurice Cabili Samuel, Antonio Martínez Sola, Josep Garcia Muñoz, Pilar Mitjavila Montaner, Joan Soler Soler.

SNACK-BAR CAFETERIA

SANTA ANNA, 1
TEL. 758798
L'ESTARTIT

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Adreça _____
Població _____
Forma de pagament _____
Presentació factura _____ Data i signatura _____
Gir postal _____
Taló bancari _____

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (3 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses de tramesa.

CONDICIONS
6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

Al monestir de Sant Pere de Roda

Brillant celebració de la "I Trobada Mediterrània-Pirinenca de CDC"

Hi assistiren els líders i parlamentaris

(De la nostra Redacció).- Convocada i organitzada pels Consells Comarcals de la Garrotxa, el Ripollès i l'Alt Empordà, es va celebrar diumenge la "I Trobada Mediterrània-Pirinenca de CDC", al monestir de Sant Pere de Roda, amb assistència notable.

L'activitat del matí va centrar-se en l'acte d'homenatge als quatre militants de les comarques gironines que han mort d'un any ençà: Carme Julià, de Cadaqués; Joan Carcereny, de Lloret de Mar; Salvador Reynaldos, de Blanes; Anselm Xicoira, de Mont-ràs. Dos empordanesos i dos selvatans.

Una nota d'animació i simpatia la donaren les parades que van muntar les comarques de la Garrotxa, l'Alt Empordà i la Selva, per tal de vendre productes típics i ajudar a sufragar les despeses de la festa: barretines, llonganises, vins i xampany, anxoves, dolços, cendres, etc., van donar un aire de fira i d'alegria a la festa. Va destacar la subhasta d'uns pans monumentals amb les llestres de C.D.C. i la d'uns exemplars de "Tot és dreuera", portaveu del partit a l'Alt Empordà, amb la firma de

tots els parlamentaris presents. Abans de dinar, hi hagué una ballada de sardanes.

A la tarda, el grup "Peix fregit" oferí un recital d'havaneres, i a la mitja part parlaren els líders i els parlamentaris de Convergència Democràtica de Catalunya: Ramon Trias, Jordi Pujol, Miquel Roca, Macià Alavedra, Josep Mª Cullerell, Francesc Ferrer, Josep Sendra, Ramon Sala, etc.

Roca Junyent proclamà la realitat d'un projecte de Constitució progressiu i prou obert "per a sentir-nos satisfets com a catalans—digué— i per a solidaritzar-nos en la construcció d'un Estat modern i democràtic, l'únic de l'Europa occidental que reconeix la pluralitat nacional".

Per la seva banda, Trias Fargas proclamà l'alegria d'un matrimoni —EDC-CDC— ja fa temps consumat i ara legalitzat i la poesia de la muntanya i del monestir de Sant Pere de Roda, signe d'una catalanitat recobrada.

Jordi Pujol, per últim, féu una crida a l'optimisme i a l'entusiasme.

Figueres

Programa de Festes del carrer de Peralada

Organitza: l'Associació de Veïns

Dissabte, dia 1 de juliol

Tarda, a les 6: Cercavila a càrrec del grup de majorettes i Banda de Música del Casino Menestral Figuerenc, amb el recorregut següent: carrer Ample, Monturiol, volta a la Rambla, Girona i Peralada. Exhibició-espectacle en aquest carrer.

Nit, a les 10,30: Gran Revetlla Popular, a càrrec del conegut grup "Genion's". Hi haurà coca i xampany.

Diumenge, dia 2

Matí, a les 10: Fira del Segell i primer concurs de pintura ràpida, organitzat per l'Agrupació de Cultura del Casino Menestral Figuerenc, en col·laboració amb l'Associació de Veïns del carrer de Peralada.

Nit, a les 10,30: Gran recital d'havaneres, a càrrec del conegut grup "Terra endins".

Dilluns, dia 3

Tarda, a les 6: Campionat intercarriers de ping-pong. Tarda a les 8,30: Als locals del Casino Menestral, conferència a càrrec de Jaume Sobrequès, senador de l'Entesa dels Catalans, que parlarà sobre "El procés constitucional i autonòmic de Catalunya", organitzada en col·laboració amb Òmnium Cultural.

Nit, a les 10: Audició de sardanes per la cobla "Baix Empordà".

Dimarts, dia 4

Matí, a les 11: Simultànies d'escacs. Hi haurà premis.

Tarda, a les 6: Gran xocolatada, amb jocs, danses i cucanyes.

Nit, a les 10,30: ?

Dimecres, dia 5

Tarda, a les 6: Extraordinari festival infantil, amb la intervenció de Xesco Boix.

Nit, a les 10: Ballada de sardanes a càrrec de la cobla infantil "Els Vailets", de l'Escola de Música i d'Arts i Oficis.

Dijous, dia 6

Tarda, a les 6: Audivisual que tractarà sobre el romànic a l'Empordà i la problemàtica dels nostres monuments. Tindrà lloc al local del Centre Excursionista Empordanès del Casino Menestral. Organitza el C.E.D. en col·laboració amb l'A.V.C.P.

Nit, a les 10,30: Vodevil sexi.

Divendres, dia 7

Tarda, a les 6: Gymkama de bicicletes, amb premis.

Nit, a les 8,30: Conferència sobre comerç i turisme, a càrrec

dels senyors Ginés, president de la Cambra de Comerç i Indústria, i David Marca, membre d'aquesta. Acte organitzat en col·laboració amb la Cambra de Comerç de Girona.

Nit, a les 10,15: Extraordinari concert d'orgue a l'Església de Sant Pere, a càrrec de Montserrat Torrent, catedràtic del Conservatori Municipal de Barcelona.

Dissabte, dia 8

Tarda, a les 7: Gran exhibició incògnita de las majorettes del Casino Menestral Figuerenc, al carrer de Peralada.

Nit, a les 10,30: Recital de cançó catalana, amb Sam (Salvador Torres), Jaume Arnella i Rafael Sala.

Diumenge, dia 9

Matí, a les 10: Gran campionat internacional d'escacs partides ràpides.

Matí, a les 10: Mercat extraordinari del segell i col·leccionisme. Ha haurà a la venda sobres commemoratius de les Festes del Carrer de Peralada. Es donaran segells a la mainada.

Nit, a les 10,30: Gran revetlla de final de festes, amb focs artificials, amenitzada pel conjunt "Setson Grup". Es vendran coques del carrer de Peralada, xampany i altres begudes.

Llançà

Un problema creixent: la situació sanitària de la vila

CDC, PSC i CC.OO ho fan present a l'Ajuntament

(Del nostre corresponent, Josep Maria Salvatella).- Les Delegacions Locals dels partits polítics Convergència Democràtica de Catalunya i Partit Socialista de Catalunya i de la central sindical Comissions Obreres han lliurat a l'Ajuntament un escrit demanant solucions pel problema sanitari de la vila; concretament, quant a servei mèdic, farmacèutic i d'ambulància.

Essent ja imminent l'inici de la campanya turística a Llançà, on es reuneix una població flotant —el juliol i l'agost— de trenta a quaranta mil habitants, creuen els esmentats par-

tits i sindicat que tornarà a fer-se palesa la insuficiència dels mitjans sanitaris de què disposem. Entenen que aquesta població, atesa només pel metge titular, —malgrat la màxima voluntat i interès demostrats pel mateix— és desproporcionada i creuen humanament impossible poder donar un servei satisfactori, a part dels casos d'accident que poden quedar desatesos.

També incideix l'escrit en el suministre d'especialitats farmacèutiques. La nostra vila compta actualment amb una sola farmàcia, en la qual concorren les mateixes circumstàn-

cies del cas anterior.

Per altra banda, els signants de la demanda manifesten el seu refús sobre el servei d'ambulància. Teòricament n'hi ha una de propietat municipal, però fa temps que no serveix, sembla que està avariada. És necessari que l'Ajuntament solucioni aquest punt, doncs ja són alguns els malalts que han hagut de ser transportats amb ambulàncies forasteres.

També seria convenient, diu l'escrit esmentat, un dispensari al poble, amb equips i material per a poder donar els primers auxilis.

Magatzem materials construcció precisa viatjant i encarregat magatzem coneixedors zona, lliures servei militar, amb vehicle propi. Interessats adreçar-se a aquesta Administració.

La Jonquera

Festes de Sant Joan

Dia 23, a les 10 de la nit

Foc de Sant Joan i recital de cançó catalana amb

Ramon Muntaner

(Entrada gratuïta)

Dia 24, a 2/4 d'11 de la nit

Gran Revetlla de Sant Joan

Organitza: Associació Cultural i Esportiva Jonquerenca

Patrocina: Associació de Personal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, "La Caixa"

CONSTRUCCIONES JUAN Y MANT

Les ofrecen sus servicios en Figueres y comarca. Toda clase de remiendos. Precios ajustados. Domicilio: Horno Bajo nº 5 - 4º FIGUERES

CONSEGUR i Experts en Seguretat!

ALARMES PROFESSIONALS. EXTINTORS. MATERIAL I. P. F. DETECCIÓ I EXTINCIÓ DEL FOC. CIRCUITS TANCATS de TV (TV.CC.)

Interessan col·laboradors 5% de descompte al presentar l'anunci. APT. 141 T. 50 36 36 FIGUERES